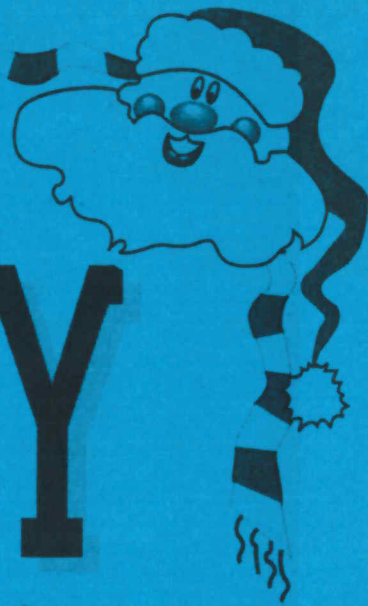
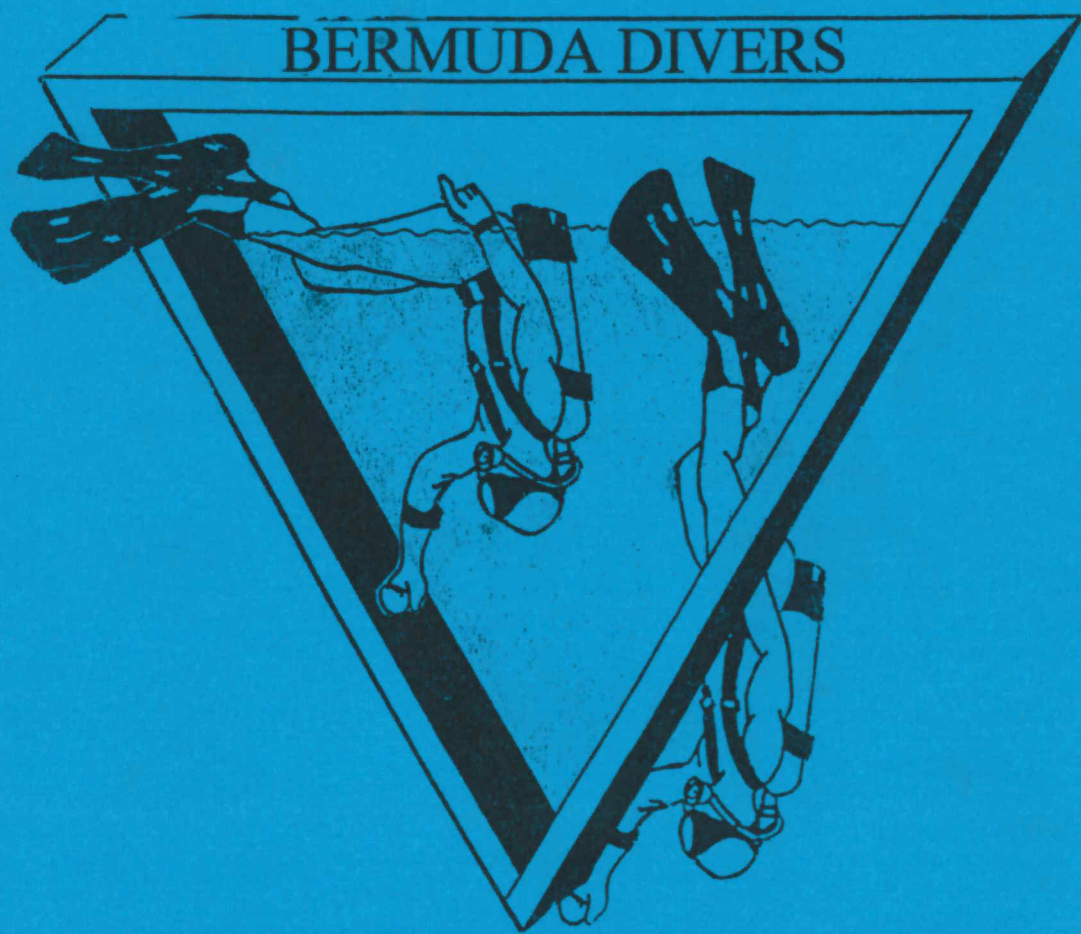

BUDDY

BUDDY

DECEMBER 2000

BUDDY is een uitgave van
duikvereniging Bermuda Divers.
Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de Bermuda Divers.

De "**BUDDY**" verschijnt vier maal per kalenderjaar.

Alle reacties, artikels, opmerkingen en aanvullingen worden gaarne tegemoet gezien op de
redactie adressen:

Beukenstraat 7, 4551 ED, Sas van Gent. tel: 0115-452922

Inzendingen voor de volgende Buddy niet later dan **15 februari 2001**

Bestuur Bermuda Divers:

Voorzitter:	Werner Volleman
Secretaris:	Frits Coenen
Penningmeester:	Carolien De Block
Bestuurslid:	Gyno Kouijzer
Bestuurslid:	Piet Hopmans
Erelid:	Kees van Deijk

2*instructeur: **Frits Coenen**

1* instructeurs: **Herman de Booij**
Eric van Driessche
Ton van Eekelen
Johnny Hooft

Clubinstructeurs: **Jackie Kips**
Gyno Kouijzer
Werner Volleman

Materiaalcommissie: **Herman de Booij**
Ton van Eekelen

Evenementencommissie: **Lilian de Booij**
Renate van Eekelen

Redactie Buddy: **Angelique Kips**
Petra Korstanje

Bankrekeningnummer: **Rabobank Kloosterzande/Graauw**
32 26 04 036 t.n.v. Bermuda Divers

Bankrekeningnummer: **Cerabank 7301408540-96 St. Gillis Waas (B)**

Postgiro: **Op rekeningnr. 32.26.04.036 t.n.v.**
Bermuda Divers

GSM nr. van duikclub ALLEEN IN NOODGEVALLEN 06 - 22 07 64 90

LEDENLIJST

Vv.	Achtern.	Voorn.	Adres	Postc.	Woonpl.	Telefoonnr.	Niveau	GSM	E-mail
1	Van Acker	Gino	Meistraat 1	4561 RD	HULST	0114 - 31 33 30	asp.		
2	Bertram	Frank	Inghelesenberghe 2	4564 DH	ST. JANSTEEN	0114 - 31 95 79	3*		
3	Bleyenbergh	Kris	Havenstraat 14	4569 TL	PAAL	0114 - 63 52 52	3*		
4	De Block	Carolien	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	1*		
5	De Block	Walther	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	2*		
6	Bolssens	Marc	Potterstraat 119	9170	St. PAUWELS [B]	00 - 32 37 66 39 28	2*		jolandaboonman@hotmail.com
7	Boonman	Jolanda	Beukelszoonstraat 3	4567 CC	CLINGE	0114 - 31 52 90	1*		
8	De Booij	Lilian	Walsoordensestraat 36	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	2*		
9	De Booij	Herman	Walsoordensestraat 36	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	1* instr./ 4*		hermandebooij@planet.nl
10	Van Britsom	Marc	Reynaertdreef 7	9170	DE KLINGE (B)	00 - 32 37 70 61 07	asp.		
11	Bruggeman	Peter	Rodehoeksstraat 2	9190	STEKENE KLEIN SINAAI	00 - 32 93 46 66 59	1*		
12	Burm	Maarten	Akkenwinde 1	4561 ZJ	HULST	0114 - 31 61 01	1*		
13	De Bruijn	Martijn	Naricstraat 31	4587 BB	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 19 50	1*		
14	Coenen	Frits	Sportlaan 16	4561 KZ	HULST	0114 - 31 42 45	2* instr./ 4*	06 - 53 18 52 80	Duikschooltridacna@planet.nl
15	Cuelenaere	Paul	De Wilg 16	4531 DC	HOOGHERHEIDE	0164 - 61 25 12	1*	06 - 21 51 24 57	cuelenaere@hotmail.com
16	Dekker	Willeke	Hogeweg 25	4561 RN	HULST	0114 - 65 17 25	1*		
17	Van Deijk	Kees	Genitsstraat 20	4561 EJ	HULST	0114 - 31 38 75	erelid		
18	D'Hooghe	Els	Doomstraat 12	9170	St. GILLIS WAAS [B]	00 - 32 37 70 61 75	2*		
19	Dillis	Sandy	Hulsterloostraat 60	4568 AG	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 56 53	asp.	06 - 53 73 86 18	
20	Van Driessche	Eric	Grimbeerplein 34	4568 BM	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 54 96	1* instr./ 4*		renatevaneekelen@hotmail.com
21	Van Eekelen	Renate	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 61 71	2*		tonvaneekelen@hotmail.com
22	Van Eekelen	Ton	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 61 71	1* instr.		
23	Geensen	Amadeé	Reijgerskreek 26	4585 AP	HENGSTDIJK	0114 - 68 29 92	3*		
24	Hemelaar	Marc	De Stropersesstraat 40	9190	STEKENE	00 - 32 37 70 63 94	1*		
25	Hooff	Freddy	Recolettenlaan 43	9170	DE KLINGE [B]	00 - 32 37 70 64 36	2*		
26	Hooff	Johnny	Crevestraat 15	9180	MOERBEKE WAAS (B)	00 - 31 47 72 45 761	1* instr.		
27	Hopmans	Annet	Vughtstraat 25-27	4701 NJ	ROOSENDAAL	016 - 55 46 005	2*		
28	Hopmans	Piet	Vughtstraat 25-27	4701 NJ	ROOSENDAAL	016 - 55 46 005	3*		
29	Hopmans	Sarah	Vughtstraat 25-27	4701 NJ	ROOSENDAAL	016 - 55 46 005	1*		
30	Ijzermans	Jacco	Bijlokestraat 27 beneden	4571 JD	AXEL	0115 - 56 73 23	1*		
31	Kips	Angelique	Rozensstraat 20	4569 AV	GRAAUW	zie GSM	1*	06 - 22 48 12 99	
32	Kips	Jackie	Rozensstraat 20	4569 AV	GRAAUW	zie GSM	clubinstr.	06 - 22 48 12 99	
33	De Koning	Fien	Leeuweriksstraat 14	4561 KM	HULST	0114 - 31 95 47	sportd.		
34	De Koning	Henk	Leeuweriksstraat 14	4561 KM	HULST	0114 - 31 95 47	1*		
35	Korstanje	Ajien	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	2*	06 - 29 55 69 23	korstanje68@zonnet.nl
36	Korstanje	Petra	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	1*		korstanje68@zonnet.nl
37	Kouijzer	Gyno	J.F. Kennedysingel 3b	4587 AL	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 32 37	clubinstr.		

HAAI DUIKVRIENDEN

HET EINDE VAN HET JAAR NADERT AL SNEL,
DUS DAAROM EEN RIJMEND STUKJE OP DIT WITTE VEL.
VERHEUGD DELEN WIJ JULLIE MEE,
DAT ER WEER EEN STUKJE LEESVOER IS VOOR OP DE W.C.
JA, DE BUDDY STAAT WEER VOL MET LECTUUR OP TOPNIVEAU
EN EEN OPGELOSTE PUZZEL GEEFT JE MISSCHIEEN RECHT OP
EEN CADEAU.

WETEN WIE DE NIEUWSTE CLUBLEDEN ZIJN IS MISSCHIEEN OOK
WEL ZO FIJN,

DAAROM DAT ER DOOR HUN KENNISMAKINGSSTUKJES GESCHREVEN ZIJN.
ZO WEEET JE WIE JE VOOR JE OP DE KANT HEBT STAAN
EN DAT JE DUS DE GOEIE NEEMT OM MEE ONDER WATER TE GAAN.
WE KRIJGEN UIT VERRE ZONNIGE LANDEN
VERHALEN OM VAN TE WATERTANDEN.
WE HOPEN DAT JULLIE IN 2001 AAN BUDDYMATERIAAL BLIJVEN DENKEN
EN WILLEN JULLIE NOG DE BESTE WENSEN VOOR HET KOMEND
JAAR SCHENKEN.

DE BUDDY HOUDT JULLIE BIJ VERVELING WEL WEER EVEN ZOET,
HIER EEN TIP, SAAIE FEESTDAGEN; EEN VERHAALTJE UIT DE BUDDY
MAAKT WEER HEEL VEEL GOED!!!

GROETJES VAN ANGELIQUE EN PETRA.

Happy New Year!
2001

Mutaties binnen de club

Nieuwe clubleden

Fien de Koning	Sportduiker	Leeuwerikstraat 14 4561 KM Hulst	0114.319547
Ellen Niemeijer	Sportduiker	Handelstraat 29 4561 VM Hulst	0114.311585
Marc van Britson	Aspirantduiker	Reynaertdreef 7 B 9170 De Klinge	0032.75981230
Peter Sandkuijl	3* duiker / CI	Notendijk 3 4583 SV Terhole	0114.315435
Kevin Stam	Aspirantduiker	Emmabaan 98 4576 EG Koewacht	0114.361745
Kenny Poppe	Aspirantduiker	W. v. Saeftingelaan 8 B 9170 De Klinge	0032.37706633
Johan de Maeijer	POW	J. Bastingstraat 26 4576 DD Koewacht	0114.361302
Danielle Polderman	Aspirantduiker	De Vossenplantsoen 18 4561 LA Hulst	0114.312154
Jan Siewe	Sportduiker	Ir. Lelystraat 15 4561 MH Hulst	0114.310973

Uit de duikclub

Bart Coenen	m.i.v. januari 2000
Tom de Koster	m.i.v. direct

Geslaagd

Amadee Geensen	3* duiker
Ronald Niemeijer	3* duiker
Herman de Booij	4* duiker
Eric vanDriessche	4* duiker
Frits Coenen	4* duiker
Herman de Booij	1* Instructeur
Johnny Hooft	1* Instructeur
Ton van Eekelen	1* Instructeur

Algemene ledenvergadering d.d. 27 oktober 2000

Aanwezig: Werner, Caroline, Lilian, Petra, Arjan, Walther, Paul, Ronald, Willem, Ellen, Amadee, Freddy, Eric, Kenny, Marc, Ineke, Jan, Herman, Johnny, Werner, Renate, Ton, Rene-Frank, Frits (verslag).

Afwezig: Met kennisgeving: Piet, Tonnie, Angélique en Jakkie, Gyno, Mark Hemelaar, Willy

1. Opening

Werner heet iedereen welkom op deze algemene ledenvergadering. Ook de aanwezige nieuwe leden worden van harte welkom geheten. Het afgelopen jaar is voor de duikclub een bijzonder jaar geweest. Het 10 jarig bestaan is op uitbundige wijze gevierd met daarbij een blijvende herinnering in de vorm van een speldje.

2. Notulen dd 29.10. 1999

De notulen zijn niet opnieuw verstrekt, bij de uitnodiging voor deze algemene ledenvergadering is verwezen naar de buddy eind 1999.

Er zijn geen op- en/of aanmerkingen op de notulen. De notulen zijn hiermee goedgekeurd.

3. Verslag van de penningmeester.

Caroline meldt 10 nieuwe clubleden. Mede hierdoor stijgt het reservekapitaal van de club. Middels een sheet worden inkomsten en uitgaven door de penningmeester verduidelijkt. Vanuit de vergadering wordt n.a.v. dit verslag de vraag gesteld hoever de club het reservekapitaal wil laten groeien. Het lijkt zinvoller om een plafond voor af te spreken. De penningmeester merkt op dat het houden van een buffer een goede zaak is. De voorzitter neemt deze opmerking mee naar de eerstvolgende bestuursvergadering. Ook de suggesties zullen binnen het bestuur worden besproken.

4. Verslag van het secretariaat.

Frits meldt dat afgelopen jaar er, samen met de penningmeester voor is gekozen om de jaarstickers te verstrekken als de penningmeester bevestigde dat er contributie-geld was betaald. Dit is voor menig clublid zo uit de hemel komen vallen maar achteraf dient ook gezegd te worden dat het afgelopen jaar er nauwelijks om de contributie geleurd moest worden. Blijkbaar toch een efficiënte regeling. Voor het komende jaar betekent dit dat we opnieuw de jaarsticker uitgeven aan degene die zijn/haar contributie heeft betaald.

Verder is het secretariaat bezig geweest met de correspondentie met de NOB. Verder heeft er binnen de NOB een bestuurswissel plaatsgevonden. Dit heeft een vertraging van het verstrekken van brevet-cards betekend. Nu er een nieuw bestuur is benoemd gaat e.e.a. waarschijnlijk vlugger. Het nieuwe bestuur wil meer taken naar de clubs delegeren.

De NOB heeft gereageerd op de vraag om "voorlopige brevetten" te verstrekken voor hen die vlak na een examen op vakantie gaan. Deze brevetten zijn aan te vragen bij het secretariaat.

5. Verslag van de materialencommissie

Namens de commissie vertelt Ton dat ze blij zijn met de hulp die er op de vrijdagavond is om materiaal uit- en weer in de auto's te laden. De commissie waardeert dit zeer.

Afgelopen jaar zijn de volgende materialen aangeschaft;

- 4 Manometers
- 2 Aqua packs, bestemd voor stopwatches

Verder heeft Johnny een donatie gedaan in de vorm van een net, te gebruiken bij net-oefeningen.

Voor het komende jaar staan nog op het lijstje;

- ▶ 3 Stopwatches
- ▶ 1 Duikvlag
- ▶ 2 10-Ltr flessen

Wat betreft onderhoud zijn de duikflessen aan onderhoud toe. Een inflatorknop is defect en enkele automaten geven water. Hier moet naar gekeken worden. Er zullen labels gemaakt worden die onder

water kunnen. Nu gaat het vaak mis omdat iemand melding doet van een defecte automaat maar intussen ligt deze alweer bij alle anderen en is hij niet meer te traceren.

Zeergeld is de materialencommissie met de RVS-kast die in de maak is. Willy heeft er zijn tanden ingezet en is er volop mee bezig.

Het onderhoud van de automaten neemt toe omdat er een aantal oude automaten bijzitten. Deze zouden in 2001 vervangen moeten worden.

De duikclub beschikt over twee zgn "WC-brillen" en 4 harde backpacks. Dit alles is te koop in een keer. Petra merkt aan de hand hiervan op dat er al ruim twee jaar enkele 5-Ltr brandweersflessen in de schuur liggen. Indien er liefhebbers zijn kunnen ze gekocht worden.

Van de mogelijkheid om clubmateriaal te huren is slechts door een clublid gebruik gemaakt. De huurperiode is duidelijk: vanaf de laatste zwembadavond tot de eerstvolgende zwembadtraining. (Zie notulen 8.5.'00)

Het zuurstofkoffer wordt goed doorgegeven. Piet is gevraagd verband- en zuurstofkoffer na te kijken en de zuurstoffles op te laten vullen. Op de eerder gestelde vraag of er een tweede zuurstofkoffer noodzakelijk is heeft Piet aangegeven dat dat niet nodig is.

Gyno heeft diverse kaarten gemaakt die bv het gebruik van de GSM en het zuurstofkoffer makelijker moeten maken.

4. **Verslag van de evenementencommissie**

Namens de commissie geeft Renate aan dat er veel evenementen zijn geweest. Enkele gingen vanwege een geringe belangstelling niet door. Ook moesten evenementen afgezegd worden (langlaufen) omdat er geen sneeuw lag.

De dia-avond (febr. '00) genoot een matige opkomst van 5 a 6 clubleden. Een bezoek aan de recompressie-kamer te Zeebrugge laat nog even op zich wachten. Er zijn nog 70 gegadigden voor ons. Bij dit evenement is het niet noodzakelijk om te beschikken over een brevet. Nieuwe clubleden kunnen dus mee! *Opgeven dus!!*

Zowel het 10-jarig bestaan als het kampeerweekend genoten een grote belangstelling. Ook de calamiteiten dag wordt gewaardeerd gezien de belangstelling.

Op 2 december is er een feestavond en op het eerste oog ziet dit er goed uit. (Renate komt er toch niet voor terug van haar vakantie).

Voor een betere opslag van de koffie voor de theorie-lessen wordt er door de commissie een grotere mand (met deksel) aangeschaft.

Ronald: Merkt op dat hij het vervelend vond dat een evenement werd verschoven omdat hij met veel pijn en moeite had geregeld dat hij op de aanvankelijke dag vrij was. Nu dit verschoven is kan hij er niet bijzijn. De commissie betreurt dit maar geeft ook aan afhankelijk te zijn van beschikbare locaties. Ronald merkt op dat er dan beter van een "vermoedelijke" datum kan worden gesproken onder voorbehoud. Verder prijst Ronald de inzet van de commissie en benadrukt dat zijn opmerking niet persoonlijk dient te worden opgevat.

5. **Verslag van de Buddy-redactie**

De Buddy wordt op een andere plek gekopieerd. Voor een Buddy van ongeveer 20 Blz. Wordt f 3.= betaald. Dit betekent ook dat de club wat spaarzamer omgaat met het uitdelen van de Buddy. Vanwege privacy ligt de Buddy ook niet meer bij Walther in de winkel. Hij beschikt inmiddels over folders van de club. De Scheldeduikers en DOV krijgen wel een Buddy toegestuurd.

6. **Verslag van de commissie kascontrole.**

Walther en Rene-Frank hebben de kas gecontroleerd en in orde bevonden. Voor het komende jaar wordt de nieuwe commissie gevormd door Rene-Frank (hoewel hij zou moeten afvallen) en Marc. Overigens is Marc aangewezen als Chinese vrijwilliger.

7. **(Her-) verkiezing van bestuursleden**

Er hebben zich geen nieuwe belangstellenden gemeld voor een bestuursfunctie. Zowel Piet als Werner hadden zich herkiesbaar gesteld. Beiden zijn dus automatisch herkozen. Werner bedankt iedereen voor het in hem gestelde vertrouwen. Volgend jaar is Frits aan de beurt.

8. Opleiding

Frits geeft aan dit jaar weinig tijd gehad te hebben om sheets te maken. Dit wordt algemeen betreurt. Frits belooft beterschap.

De zwembadtraining is op verzoek anders van opzet. Iedereen kan een onderwerp kiezen waar hij/zij zin in heeft. Het kan dus voorkomen dat een instructeur weinig leden heeft terwijl de andere instructeur een volle groep heeft. Goed om dit niet persoonlijk op te pakken. Eric geeft aan dat het hem stimuleert om zijn lessen nog beter voor te bereiden.

De huidige eerste groep van aspiranten is qua niveau erg divers. Werner zal mogelijk op deze of gene een beroep doen om te assisteren. Zowel Ronald als Amadee bieden zich bij deze aan.

De conditietraining zou er meer in mogen. Johnny merkt op dat conditietraining en spel beter niet op dezelfde avond gepland moet worden.

Vermeldenswaardig is het slagen van 3 clubleden tot 1* instructeur. Een waardevolle aanvulling binnen de club.

Eric: zou het lijnduiken opgenomen willen zien in de zwembadtraining, zeker tegen de tijd van het examen.

Het komende jaar zal er weer EHBDO I en II worden georganiseerd. Bermuda-Divers doen hier uiteraard gratis aan mee. Duikers van andere clubs worden door duikschool Tridacna aangeschreven en betalen voor deze specialty. Het EHBDO II-buitengedeelte zal op de Oesterdam worden gegeven evenals de calamiteiten dag.

Eric vraagt, als het gaat om EHBDO, om een regelmatige herhaling. Hij ervaart et als zeer zinvol. Frits merkt op dat er in december een avond staat gepland waarop diverse medische thema's worden besproken. Dit is geen les maar een avond waarop je je kennis kunt uitbreiden.

Ronald: Geeft aan belangstelling te hebben voor onderwaterbiologie. Herman verwijst Ronald naar de biologie-groep van de NOB. Allen zij zijn bevoegd de specialty te geven.

Johnny: Vraagt om de wederinvoering van reanimatie. Het bestuur zal, mede gezien de financiële positie kijken wat hierin georganiseerd kan worden.

9. Rondvraag / mededelingen

Renate: Geeft aan nog niet alle nieuwe clubleden te kennen. Dit levert problemen op bij het bezorgen van post.

Walther: Vraagt of de contributie-structuur niet eenvoudiger te maken is. Nu wordt deze als redelijk complex ervaren. Het bestuur zal zich hierover buigen.

Ronald: Heeft belangstelling om de inleiding in het vaarbewijs te volgen. Walther heeft eveneens interesse maar dan met een groepje. Vorig jaar is de coördinatie hierin misgelopen. Binnen de club is bv Peter Schelfhout hiermee bezig. Ronald zal binnen de club initiatief nemen contact et Peter te leggen.

Freddy: Zou graag met de club een reis maken. Ronald geeft aan dat in januari 'n groepje naar Egypte gaat en eind mei gaat er een groep naar Kroatië. Inhaken dus!!

Marc: vraagt zich af of er niet teveel activiteiten zijn. Het rumoer binnen de groep maakt een verder antwoord overbodig.

Herman: Zou graag voor de nieuwe duikkalender suggesties van duiksteken krijgen.

Walther: merkt op dat het voor hem moeilijker wordt om mee te duiken. De aanvankelijke dinsdagavonden zijn er bij ingeschoten. Werner geeft aan dat in de toekomst de vrijdagavond als buitenduik opstaat. Dit om de overgang van zwembad naar buitenduiken wat gestroomlijnder te laten lopen. Gezien de zaak kan Walther niet mee.

SMS: Jo vraagt om een clubhuis. Staande de vergadering wordt Jo zijn huis gebombardeerd tot clubhuis.

10. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit Werner de vergadering na eerst iedereen bedankt te hebben voor de inzet het afgelopen jaar. Onder het genot van een drankje wordt er nog volop nagepraat in de tegenoverliggende bar.

Frits Coenen, *secretaris*
27 nov. '00

ALLE HENS

Marine-experts naar tachtig meter onder water

Duikbedrijf aan de Heliox

Vredig dobbert de VSD5 Viken op de kalme baren. Aan weerszijden van het grijsgroene Noorse duikvaartuig stijgen ettelijke bellen uit het kristalheldere water van de Atlantische Oceaan op, ten teken dat er wordt gedoken. Hoewel het schip nauwelijks honderd meter uit de kust ligt, is het daar al vele tientallen meters diep. Een ideale omgeving dus voor de Noorse, Belgische en Nederlandse marine om uitgebreid te oefenen in wat in vaktermen 'diep duiken' wordt genoemd: tot tachtig meter om precies te zijn.

Het was voor het eerst dat een duikteam van de KM tot zo'n niveau afdaalde. Op zich niet verwonderlijk, want tot voor enkele jaren vormde zestig meter het maximum. Wie met de bestaande apparatuur lager ging, kreeg last van stikstofroes en kon niet meer adequaat functioneren. Maar tijdens het Noorse experiment, dat werd bijgewoond door waarnemers van de Finse marine, zakten de duikers dus twintig meter dieper af. Doel was zoveel mogelijk ervaring op te doen met zowel de nieuwe uitrusting en het voor de KM betrekkelijk onbekende gasmengsel Heliox, als de decompressieprocedures. Het Nederlandse team bestond uit luitenant ter zee 1 arts J.A.H. Bos, duikofficier LTZ2 OC ir. R. Jonker, de korporaals P. Visser en R.G.W. Knippers en duiker matroos 1 N. Visser. 'Echt ongelooflijk', vindt teamleider Remco Jonker, in het dagelijks leven hoofd van het Duiktechnisch Centrum, die Noorse ervaring. 'We zijn bij de KM in principe opgeleid voor duiken tot zo'n 55 meter en kunnen met het door ons gebruikte Nitrox - een mengsel van stikstof en zuurstof - vrijwel het gehele gebied van de Admiraal Benelux bestrijken. Er vallen echter genoeg redenen te noemen waarom Heliox-duiken noodzakelijk is. Sommige gebieden op de Noordzee zijn dieper dan 55 meter, daar moeten we ook ons werk kunnen doen. En daar komt nog bij dat mijnen tegenwoordig ook onder die limiet gaan. Een derde argument is dat we steeds vaker samenwerken met landen die al wel op die diepte opereren en ten vierde kunnen we worden ingezet voor bij voorbeeld anti-drugs-operaties van Justitie, zoals laatst bij Portugal, waar de verdovende middelen op 70 meter lagen. Bovendien is de zee rond de Antillen ook dieper dan 55 meter.'

Donald Duck

Omdat vrijwel alle West-Europese landen al over de nieuwe apparatuur beschikken en de leiding van de Mijndienst vond dat de marine ook op duikgebied gelijke tred met de bondgenoten moest houden, werd een klein jaar geleden de werkgroep Nitrox-Heliox ingesteld. Deze moest procedures opstellen voor diep duiken en de in Canada ontwikkelde Siva+-duikapparatuur testen. 'Voordat we naar Noorwegen gingen, hebben we in de duiktank, waarin een diepte van tachtig meter werd gesimuleerd, allerhande proeven gedaan met de sets en een keer droog gedoken. Tijdens die proefduik gebruikten we een mengsel van zestien procent zuurstof en 84 procent helium. Dat heeft op de een of andere manier gevolgen voor je stem, en na

een tijdje leek het wel of we met een stelletje Donald Ducks in de tank zaten. Niet echt goed voor de communicatie met de mensen buiten, maar wel lachen natuurlijk', grinnikt Jonker.

Voor- en nadelen

Terug naar de Viken. 'Prima zicht daar beneden', meldt Jonker, als hij weer aan boord stapt na een reis naar tachtig meter. 'Kraakhelder. Kom daar in de Noordzee eens om.' Hij toont zich erg enthousiast over het nieuwe systeem, hoewel er ook nadelen aan verbonden zijn. 'Helium is vluchtiger dan stikstof en wordt snel in vetweefsels opgenomen. Bovendien onttrekt het warmte aan je lichaam. En het houdt toch al niet over daar beneden.' Ook het feit dat een ongeval door de grote diepte sneller fataal kan zijn, beschouwt Jonker als een minpunt. 'Het duurt even voordat je boven bent. Daarnaast is de decompressietijd langer en dus lichamelijk zwaarder. Bovendien moet je goed je hersens erbij houden, want op een diepte van negen tot twaalf meter stap je over van heliox naar zuivere zuurstof om de decompressie te kunnen afmaken en daarvoor moet je onder water kraantjes open en dicht draaien.' Omdat de KM-duikers voor het eerst met elektronische duikapparatuur werken, vergen ook andere aspecten enige gewenning. 'Zo zit er een klein lampje in je masker dat groen licht geeft zolang de verhouding tussen helium en zuurstof deugt. Bij rood zijn er problemen en is de zuurstofdruk te hoog of te laag. Dat betekent onder water gebruik maken van je bail out voorraad van veertig procent zuurstof en zestig procent helium.'

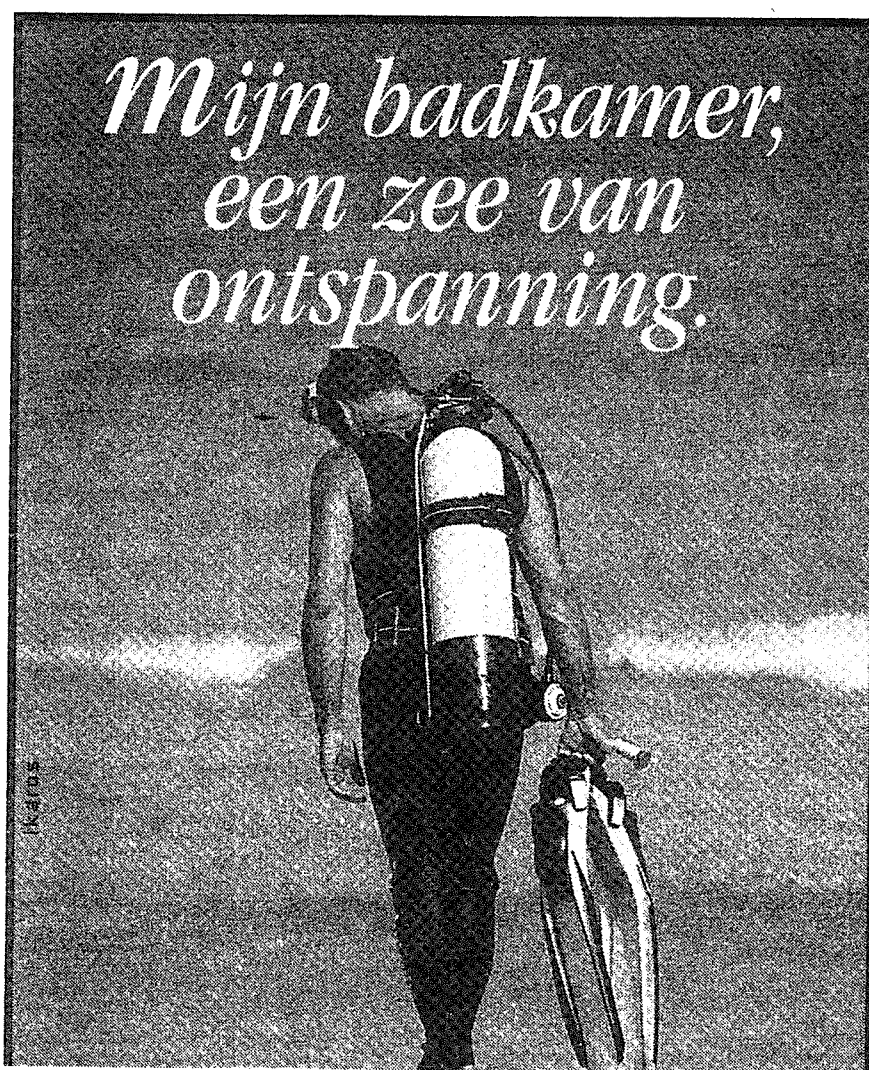
Psychische problemen

Hoewel ze in principe maar 25 meter lager gingen dan anders, waren de duikers van tevoren gewaarschuwd voor psychische problemen. 'Afdalen van zestig naar zeventig meter diepte is anders dan van twintig naar dertig', zegt Jonker, 'hoewel het in beide gevallen om dezelfde afstand gaat. Je mag in principe achttien meter per minuut stijgen. Dat kun je controleren aan de hand van een dieptemeter met klokje, maar ook door de richtlijn aan te houden, dat je niet sneller mag stijgen dan de kleinste luchtbel. Maar goed, als je van tachtig meter komt, duurt het een volle minuut voor je op 62 meter bent. Dan besef je vaak pas wat voor een hoeveelheid water je boven je hebt en niet iedereen kan daartegen.' Gelukkig bleken de Nederlanders man voor man tegen die uitdaging opgewassen, maar twee buitenlandse collega's was het net iets te machtig. Jonker: 'Naast voorbereidende oefeningen in de duiktank hadden wij er onderling uitgebreid met elkaar over gesproken en we hadden vertrouwen in de apparatuur, de duikleider en onszelf. Dat hielp enorm. Daarnaast dook je nu met een buddy, terwijl je normaal alleen op mijnen afgaat.'

Voor herhaling vatbaar

Tijdens hun Noorse avontuur werden de duikers uitgebreid in de gaten gehouden door duikerarts Bos. Via geluidsgolven, een zogenoemde ultrasone doppler meting, controleerde hij nauwlettend of er nog helium in het bloed was achtergebleven. Sowieso is een goede medische begeleiding geen luxe, want duiken vergt heel wat van een mens. 'Je moet dan ook over een goede conditie beschikken en weinig vet op je lichaam hebben. Effe doorzakken is er tijdens zo'n klus absoluut niet bij, want dat merk je onmiddellijk', weet Jonker. Overigens vond hij het afdalen naar tachtig meter nauwelijks vermoeiender dan een duik naar zestig. 'Zeker, op bepaalde momenten was je na afloop echt kapot, net of je de hele tijd had lopen slepen met gewichten. Maar op andere dagen merkte je er weer nauwelijks iets van. Je kon er geen staat op

maken. Het sloeg ineens toe en dat heeft niets te maken met ervaring.' Hoe dan ook, het experiment is dermate goed ontvangen door de deelnemers dat in elk geval de Noorse marine er een jaarlijks evenement van wil maken. Ook Jonker voelt daar wel voor, al realiseert hij zich dat het goed getraind houden van een Heliox-team heel wat inspanning vereist. Maar de hang naar de diepte geeft toch de doorslag. Vroegen sommigen in het internationale gezelschap zich, met een knipoog naar Shakespeare, af of tachtig meter 'too deep or not too deep' was, Jonker heeft daar duidelijk het antwoord op gevonden. 'Voor mij is het dat laatste.'

.....STERKE STAALTJES.....

De schok die een sidderaal kan uitdelen heeft een vermogen van 1000 watt, voldoende om 10 televisies aan het werk te zetten. Maar een heel programma zien is er niet bij als je een sidderaal als stroomvoorziening zou hebben: elke schok duurt hoogstens eenhonderdste seconde en het aantal schokken per uur is beperkt.

Bron: de Panda, juni 2000

De blauwe vinvis is niet alleen het grootste dier ter wereld, ook de grootste herrieschopper. Deze walvis kan geluiden van 150 decibel produceren: ruim 20 decibel meer dan een straalvliegtuig!!!!

Bron: de Panda juni 2000

DE MAANYVIS - IN HET ENGELS WONDERLIJK GENOEG SUNFISH GEHETEN - PRODUCEERT MEER EITJES DAN ELKE ANDERE VISSOORT. BIJ EEN NIET EENS EXTREEM GROOT EXEMPLAAR ZIJN ER OOK 300 MILJOEN GETELD: ELK IETS MEER DAN 1 MILLIMETER IN DOORSNEE.

Bron: DE PANDA MAART 2000

SOMMIGE SOORTEN AFRIKAANSE ZOETWATERVISSEN (CICHLIDEN) KRIJGEN PER KEER MINDER DAN 10 EIEREN. TOT ZE UITKOMEN WORDEN ZE GEKOESTERD IN DE BEK VAN EEN VAN DE OUDRES. OOK DAARNA ZOEKEN DE JONGEN, VAAK BIJ GEVAAR, DE WEG TERUG NAAR DE VEILIGE MUIL.

Bron: DE PANDA MAART 2000

Zwoele dames, koele kerels

Bij zeeschildpadden bepaalt de gemiddelde broedtemperatuur het geslacht: onder de 28 C en er komen bijna alleen mannetjes uit de eieren, warmer dan 31 C uitsluitend vrouwtjes.

Het spel en de knickers

De meeste mannelijke wenkkrabben worden door vrouwtjes en rivalen afgerekend op hun uiterlijk: hoe groter de schaar, hoe imponanter de man. Aan de Spaanse kust leeft een wenkkrab die vooral op zijn prestaties wordt beoordeeld. Hij maakt keurige modderballen en stalt die uit rond zijn hol. Onlangs is aangetoond dat de man met de meeste knickers inderdaad de meeste vrouwtjes weet te paaien.

(dus vrouwen opgelet als je je buddy opeens met een knikkerzak aan de waterkant zie staan!)

Het zijn soldaten van de landmacht, maar ze liggen meer in het water dan op de hei. Ze lassen, boren en slijpen daar waar geen hand voor ogen is te zien. Ze plaatsen springladingen en ruimen mijnen op. En soms helpen ze de politie. Allemaal in het nat. Portret van de mannen met de rode muts.

Tekst: Riekelt Pasterkamp
Foto's: Cees Buys

De club bouwvakkers van het Nederlandse leger, zo laat de genie zich graag noemen. Timmerlieden, metselaars, loodgieters en bruggenbouwers; je kunt het zo gek niet bedenken of de genie, onderdeel van de Koninklijke Landmacht, heeft het in huis. De soldaten draaien hun hand niet om voor het bouwen van een noodbrug na een overstroming, het herstellen van de elektriciteitsvoorziening na een orkaan of het maken van sanitaire voorzieningen in een vluchtelingenkamp.

Rubberboot

Binnen de genie zit echter ook een handjevol mannen die net even iets verder gespecialiseerd zijn: de duikers van de 105 brugcompagnie. Mannen die hetzelfde doen als een gewoon lid van de genie, maar dan... onder water. Daar waar het bijna altijd troebel of donker is. Waar verraderlijke stromingen zijn.

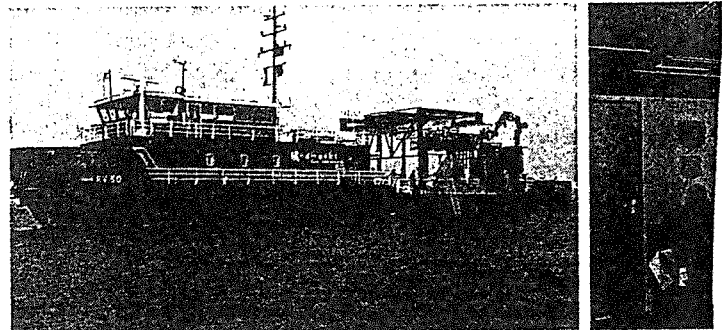
Waar -letterlijk- haken en ogen zijn. En toch hebben de waterratten van de landmacht plezier in hun werk: „Duiken is slechts een manier om naar je werk toe te gaan.”

De Grevelingen oogt rustig op deze vroege lentedag. In het haventje bij Scharendijke op Schouwen-Duiveland wiegen de masten van de vele jachtjes heen en weer. In afwachting van de hordes vakantiegangers die straks weer komen. Een degelijke legergroene rubberboot pikt ons op. Zwemvest om en de haven uit. Met hoge snelheid nemen we de Kabellaarsbank. Het water spat op. Links in de verte de Brouwersdam, recht vooruit het luxe vakantiepark Port Zelande. Het oefenschip van het Genieopleidingscentrum heeft geen naam. De schuit gaat simpelweg door het water als „Rijksvaartuig 50” (RV 50). Hij ligt op de Grevelingen veran-

„We bouwen en slopen onder water net zo makkelijk als erboven”

Waterratten

Een degelijke legergroene rubberboot brengt ons naar het oefenschip van het Genieopleidingscentrum.

Het oefenschip van het Genieopleidingscentrum heeft geen naam. De schuit gaat simpelweg door het water als „Rijksvaartuig 50” (RV 50).

van de landmacht

Het duikpeloton van de landmacht bestaat uit 23 militairen, van wie er achttien ook daadwerkelijk duiken. De rest is ondersteunend personeel.

kerd aan vier gele boeien. De rubberboot ketst tegen de zijkant van het schip. We klauteren naar boven. Sergeant-majoor Arno Bos, hoofd opleidingen van de genie-ducurs, geeft een stevige hand. „Welkom aan boord.”

De duikers van de genie kunnen tot een meter of vijftig diep onder water. „We zoeken naar de randen van ons kunnen”, glimlacht Bos. Oefenen voor die klus kan maar op één plek in Nederland, hier op de Grevelingen in Zeeland. Als duikbasis dient de RV 50, een schip dat normaal wordt gebruikt voor de burgerduikopleiding, die trouwens ook door militairen wordt gegeven. De mogelijkheden van het land-

machtschip zijn legio. „Zulk spul heeft bijna niemand op de hele wereld”, zegt Bos trots.

Heuveltjes

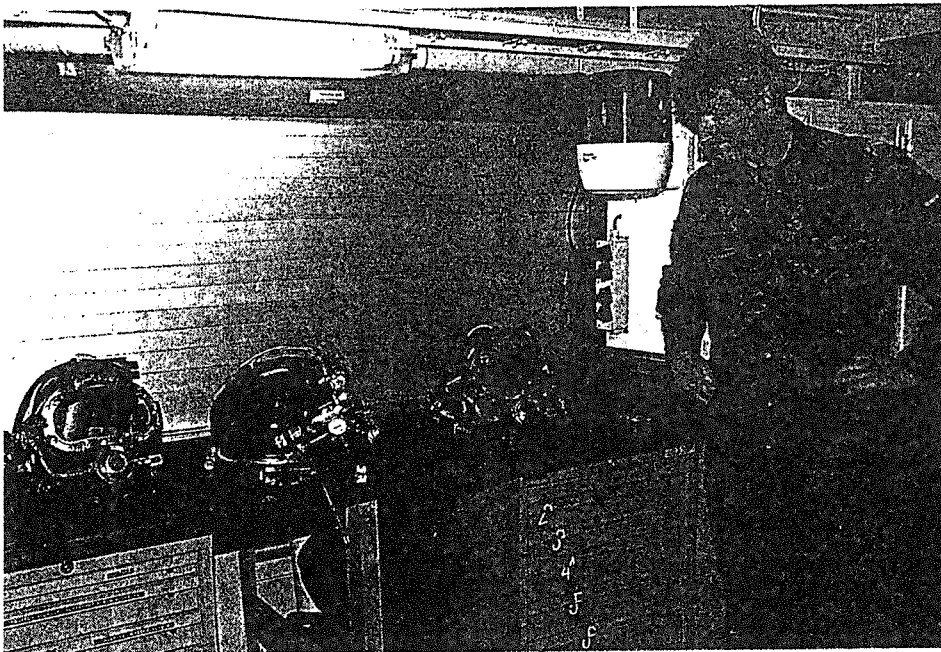
Het duikpeloton van de landmacht bestaat uit 23 militairen, van wie er achttien ook daadwerkelijk duiken. De rest is ondersteunend personeel. Een duikopleiding van een halfjaar legt de basis en de rest wordt in de praktijk bijgeleerd. „Ervaring is essentieel in dit vak”, stelt Bos. „Details staan niet in een handboek. Neem de manier waarop je een stromende rivier moet oversteken. Samen met je buddy, een maatje waarmee je altijd duikt, leer je dat er in een rivier met een zandbodem heuveltjes zijn waar-

weer te water mag.

„Het samenspel van mens en techniek maakt het vak interessant”, aldus Bos, die zegt nog onder invloed te zijn van zogenaamde „silent bubbels”. „Gaat vanzelf weer over”, stelt hij gerust.

Flessen

Wat doen de duikers van de landmacht? Bos pakt een stift en trekt twee lijnen op een bord aan de wand. „Dit is een rivier en een bataljon moet in een oorlogssituatie van de ene naar de andere kant. Voordat iedereen maar in het wilde weg oversteeft, is het handig om eerst de situatie te verkennen. Is de oever niet te steil? Wat ligt er op de bodem? Hoe sterk is de stroming? Wie zit er aan de overkant? Verkenning is dan ook een van onze belangrijkste taken. Gevechts-ondersteuning noemen we dat. Daarbij is het zaak dat we onzichtbaar zijn.” De tweede hoofdtaak is het constructiewerk. Daarvoor beschikt de eenheid over hydraulische scharen, boren, sloophamers en zelfs een betonpomp. „We bouwen en slopen onder water net zo makkelijk als erboven.” Vandaag, tijdens de oefening op de Grevelingen, moeten de duikers gaten boren in een betonnen wand. Op het land al niet zo'n dankbaar klusje, laat staan op 20 meter onder water. Voordeel van Zeeland: „We hebben hier voor ons doen ideaal zicht.”

Sergeant-majoor

Arno Bos:

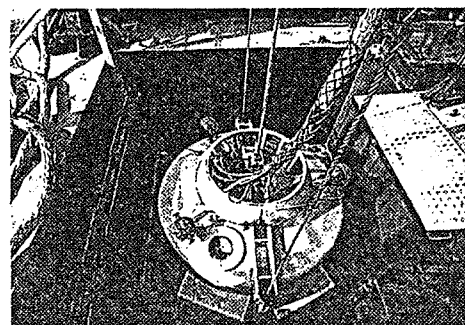
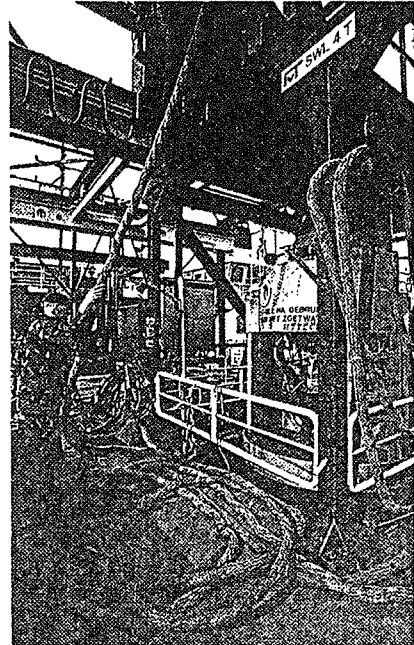
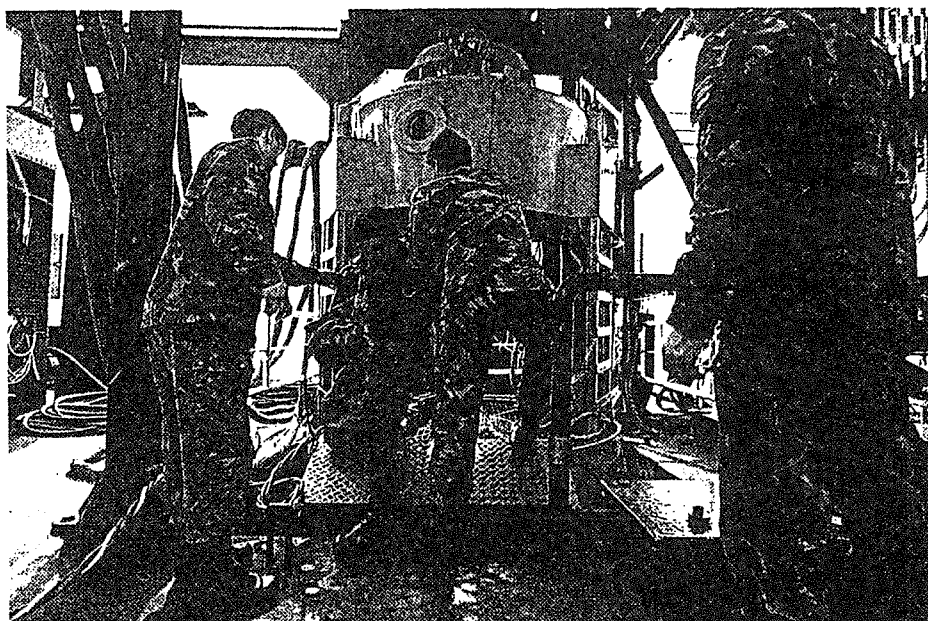
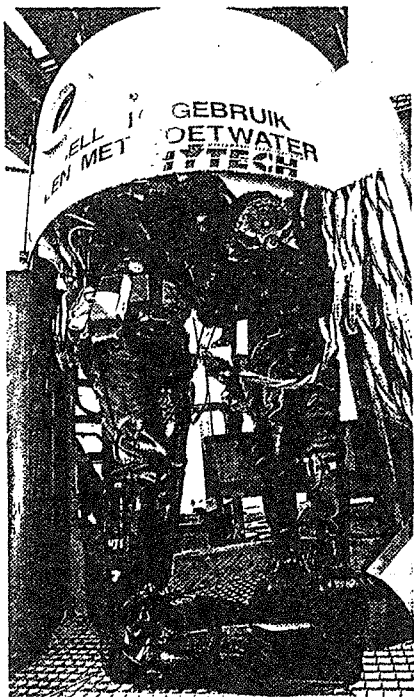
**„Wie macho-
gedrag vertoont
hoort niet bij ons;
een goede duiker
straalt rust uit”**

achter je je kunt verbergen.”

We zitten aan de koffie in de “kantine” van het schip. Aan de wanden foto's van duikers, schildjes van steden en brandweer- en politiekorpsen waaraan de genie ooit goede diensten bewees, ginds de foto van Beatrix en Claus. Het blijft tenslotte een dienstvaartuig. Bos is net uit het water. „Een uur en negen minuten” leest hij af van zijn polshorloge. Het digitale klokje is tegelijk een soort computer die onder en boven water alles registreert. Hoe lang en hoe diep Bos onder water zat, welke tijd er inmiddels is verstreken en hoe lang het nog duurt voordat de duiker

Vanaf het Rijksvaartuig 50 kunnen de mannen op twee manieren duiken. De meest bekende wijze bij leken is ongetwijfeld scuba-diving. Scuba is de Engelse afkorting van “self-contained underwater breathing apparatus”, ofwel: flessen op de rug en gaan. Deze manier geeft onder water zonder meer de meeste bewegingsvrijheid. „Je bent snel, mobiel, past net zo makkelijk in een helikopter als in een pantservoertuig. De enige beperking is lucht”, merkt Bos droogjes op. „Als de lucht op is moet je terug.” Onbeperkt lucht is er tijdens duiken met een SSE-uitrusting: service supply equipment. Via een slang

„Ervaring is essentieel in dit vak; details staan niet in een handboek”

Achter op het dek van de RV 50 staat een soort hijskraan waarmee een grote gele duikklok kan afzakken. Er kunnen twee mensen in de wetbel. Het handige aan het gevaarte is dat duikers eenmaal onder water met hun hoofd boven water kunnen blijven staan.

(de navelstreng) krijgt de duiker zuurstof en kan hij communiceren met mensen boven. Nadeel is de verpakking. In een SSE-pak kun je zo naar de maan, lijkt het. De duiker heeft een enorme helm op het hoofd en is bovendien verzwaard met een 24 kilo zware loodriem. In de laarzen zit nog eens drie kilo. Lopen over de bodem is in zo'n pak geen enkel probleem. Bos: „Beperking hier is de mens. Het is niet echt gezond om langere tijd op grote diepten te blijven.”

Druk

Voor iedere willekeurige diepte zijn maatstaven hoe lang daar te blij-

ven. Zo kan een mens maximaal een halfuur op 18 meter onder de zeespiegel blijven zonder te decompresseren. Op 30 meter ligt die grens op zeven minuten. „Je hebt dan 400 tot 500 liter zuurstof per minuut nodig. Die lucht heb je niet daadwerkelijk zelf nodig, het is meer om tegendruk te bieden aan de gigantische druk onder water”, vertelt Bos. „Ter vergelijking: aan de oppervlakte is de druk 1 bar, op vijftig meter diepte 6 bar. De lucht hoopt zich als een soort gas op in je lichaam. Die vulling biedt letterlijk tegendruk. Als je dat niet hebt, word je letterlijk doodgedrukt.” Tegelijk schuilt er in die bescherming ook een gevaar. „Blijven we langer dan de maximale tijd zonder te decompresseren onder

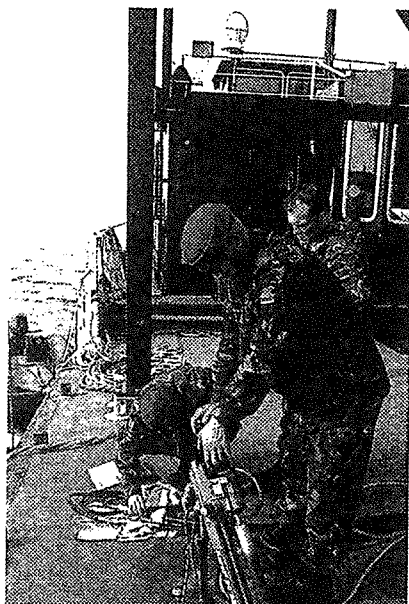
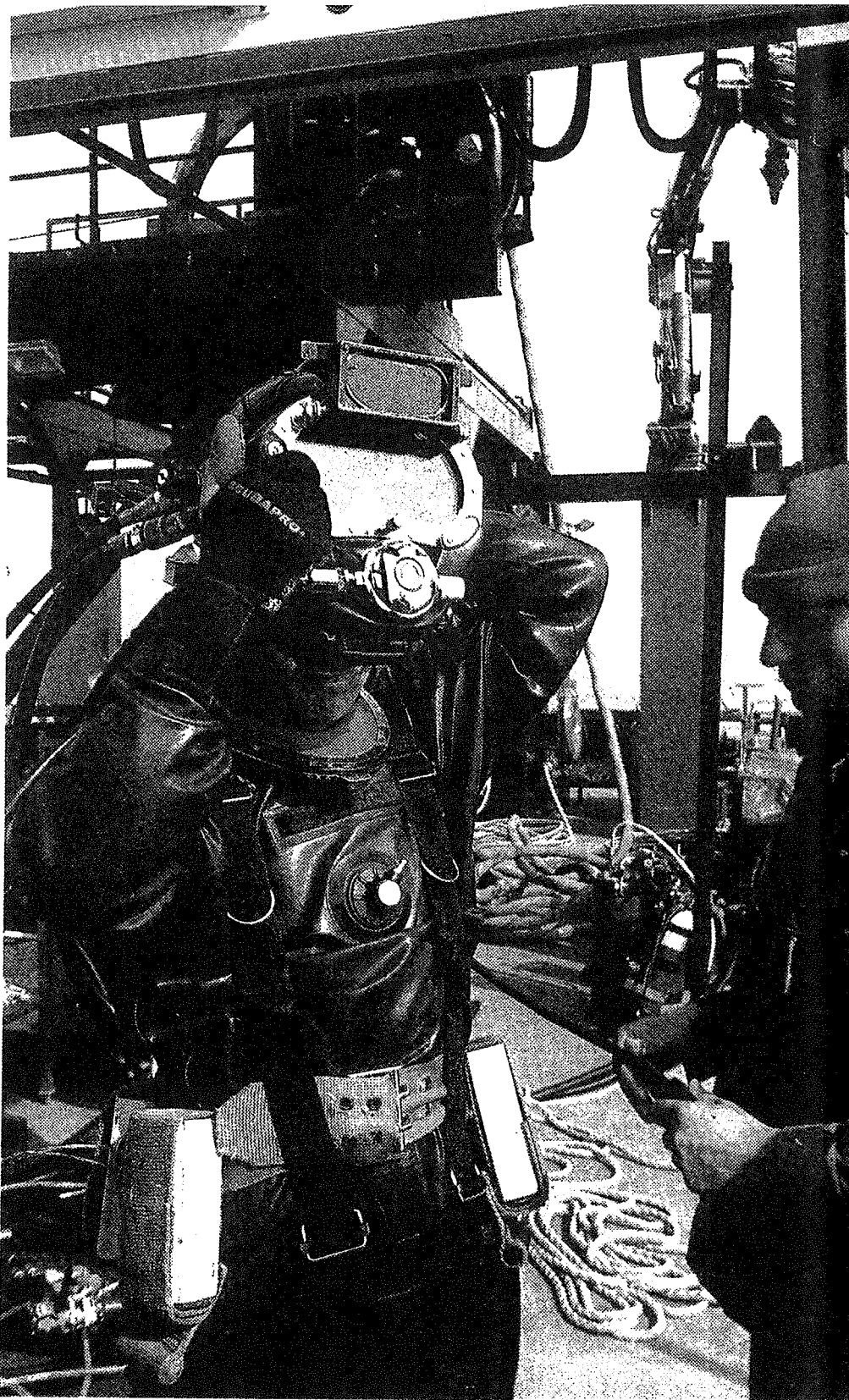
water, dan ontstaan er belletjes in je bloed. Die komen in je hoofd en in je hart. Kom je te snel weer boven water, dan ploffen die belletjes en overlijdt je eraan. Je moet dus of in stapjes weer naar boven of snel naar boven en dan onmiddellijk in de decompressietank.” Hoe dat gaat, willen de mannen best even demonstreren. Twee duikers worden nadat ze boven water zijn gekomen zo snel mogelijk ontdaan van hun complete duikuitrusting. Binnen drie minuten moeten ze in de decompressietank. Daar worden ze teruggebracht op de diepte waar ze net vandaan kwamen en langzaam „omhoog gehaald”, ofwel: wachten tot het stikstofgehalte van hun bloed weer op peil is.

Foto rechts: De duikers van de genie kunnen tot een meter of vijftig diep onder water.

Foto linksonder: Tot de belangrijkste taken van de duikers van de landmacht behoren verkenning en constructiewerk.

Foto onder: De traditie bij de soldaten onder water bestaat in het rode mutsje, dat ze overigens alleen dragen met droge voeten.

Foto rechtsonder: „Duiken is slechts een manier om naar je werk toe te gaan.“

De duikers van de genie zijn kerels uit een stuk. Aan nieuwelingen die het wel even komen doen, heeft Bos weinig behoefte. „Iedereen kent de plaatjes van duikers in de Caraïbische wateren rond Bonaire of Aruba. Helder water, prachtig gekleurde visjes plus duikers die zelf bepalen wanneer ze te water gaan. Dat geromantiseerde idee van het duiken bestaat bij ons absoluut niet. Duiken is werken. Waarbij je 99 van de honderd keer niets ziet. Of je staat bij 5 graden boven nul aan de IJssel en je moet je omkleden om naar de overkant te gaan. Terwijl sneeuw voorbij jaagt en in het donker de schepen passeren. Daar word je absoluut niet vrolijk van.”

Zijn duikers behoren tot de beste van Europa, zo niet van de wereld, zegt Bos niet zonder trots. Tijdens een NAVO-duikwedstrijd twee jaar geleden eindigden de Nederlanders als eersten. „We hebben de beste trainingsmethodiek, de beste uitrusting en ook de beste mensen.” Kleine vergelijking, om het duidelijk te maken. „Duitse duikers die een snelstromende rivier moeten oversteken, leggen eerst een ketting van de ene naar de andere zijde. Dat doen wij niet. We steken zo over.”

Gevaarlijk? Bos glimlacht. „Als je zonder rijbewijs de A2 op gaat, is dat link. Als je zonder goede opleiding en goede spullen gaat duiken, is dat gevaarlijk. Je mag geen loopje nemen met de veiligheidsvoorschriften. Het grootste gevaar voor een duiker is paniek. Als je onder water vastzit en je hebt nog maar een paar minuten lucht, moet je handelen volgens de instructies. Nooit impulsief reageren. Wie macho-gedrag vertoont hoort niet bij ons. Een goede duiker straalt rust uit.”

Gevoel

Luitenant Servé van der Biezen is net terug van een boorklusje op 15 meter onder water. „Het is voor ons zo'n gewoonte om onder water te blijven dat het een tweede natuur van je is geworden.” In het donkere

water gaat „altijd alles op het gevoel. Je hebt een soort extra zintuig.” Duikers zijn individualisten, vindt Van der Biezen. „Terwijl ze daar beneden juist alles samen moeten doen.”

Zelfs op het gitzwarte duikerpak van sergeant Jacco Puntman staat zijn naam. Door twee collega's wordt de duiker in het SSE-pak gehesen. Op zijn hoofd krijgt hij de „Superlite 27”, een helm van maar liefst tien kilo. Om het ding staande te houden krijgt Puntman eerst een soort hoefijzer om zijn nek.

„Het samenspel van mens en techniek maakt het vak interessant”

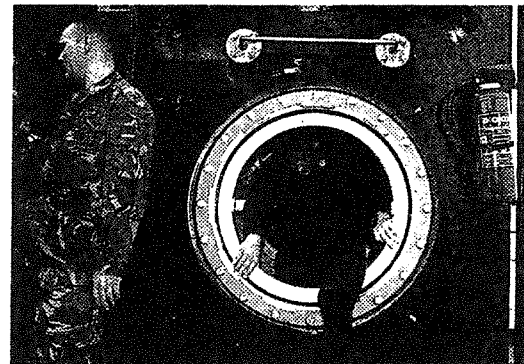
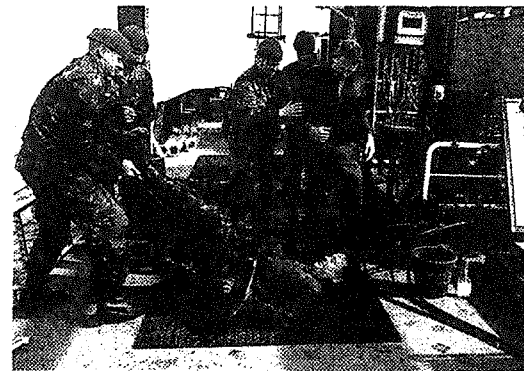
Daarop wordt de helm vastgeschroefd. Via de oranje slang krijgt hij lucht. Puntman stapt niet in het water, hij springt erin. „Springend voorwaarts”, heet dat volgens een collega.

Achter op het dek van de RV 50 staat een soort hijskraan waarmee een grote gele duikklok kan afzakken. „Wat een bouwlift is voor een bouwvakker is de wetbel voor de duiker”, zegt een van de opvarenden. Er kunnen twee mensen in de wetbel. Het handige aan het gevaarte is dat duikers eenmaal onder water met hun hoofd boven water kunnen blijven staan.

Op de kop

De duikers van de genie hebben het druk. Bij de verschillende uitzendingen van Defensie zijn ze graag gezien. Zo onderzochten ze in Bosnië en Kosovo waterputten op aanwezigheid van lijken. Bos: „We hebben zeker geen last van claustrofobie. Desnoods laten we ons er op de kop in zakken.” Verschillende keren per jaar roepen politie en Justitie de hulp in van de genieduikers. Zo waren de mannen vorig jaar maart betrokken bij de zoekactie in de ondergelopen uiter-

waarden van de Waal naar een 16-jarige jongen uit Winssen. Bij Breukelen zochten ze in de slootjes naar de jas van de vermoorde Sybille Janson. Ook duiken de genisten regelmatig naar moordwapens of wapens gebruikt bij een overval. Verschil met duikers van brandweer en politie? „Wij draaien er onze hand niet voor om om door de modder te wroeten.” De traditie wordt bij de genie in ere gehouden. Bij hoogtepunten draaft de marketenster op die vrolijk brandewijn schenkt. De traditie bij

Twee duikers worden nadat ze boven water zijn gekomen zo snel mogelijk ontdaan van hun complete duikuitrusting. Binnen drie minuten moeten ze in de decompressietank.

de soldaten onder water bestaat in het rode mutsje, dat ze overigens alleen dragen met droge voeten. Het mutsje is er ooit gekomen om gezien te worden. „Duikers die in het loodzware pak in de haven moesten wachten vielen voor de kraanmachinisten nauwelijks op. Met alle gevaren van dien. Pas toen de mannen een rood mutsje op hadden, kon de kraanmachinist hen ook zien.” Nu symboliseert het weinig militaire hoofddekseel de onderlinge verbondenheid. •

BUBBELS EN BABBELS

Even bedanken....

Na een jaar enthousiast oefenen en duiken hebben wij ons volgende doel bereikt. In oktober (Amadee) en november j.l. (Ronald) zijn wij geslaagd voor ons 3-sters brevet. Langs deze weg willen wij dan ook degenen bedanken die met ons hun kennis, ervaringen en aanwijzingen gedeeld hebben danwel ons gesteund hebben om ons doel te behalen. Last but not least willen wij Johnny, Eric, Herman en Frits bedanken voor hun beschikbaarheid om de praktijkexamens af te nemen. Wat door hen waarschijnlijk als 'vanzelfsprekend' wordt beschouwd, wordt door ons gezien als inzet en enthousiasme tonen om anderen te helpen. Nogmaals enorm bedankt.

Amadee en Ronald

H₂O

© J.VERHOEFF 2000

0007

Hoi Hoi!

Wilde ook gelijk effies mijn email-adres voor de lectuurt doorgesenden ☺

John met beemman@hotmail.com
Och wilde ik jullie bedanken voor het clubblad, mijn Mamie heeft hem opgestuurd en ik was handstikke blij om wat dingetjes uit Nederland en over de Club te lezen

Heel veel liefs,
John met Beemman

Dames zijn
Jullie ook zo Jaloers
op dat vrouwlijk dublid
met die draadloze muis.

Indien je Werner
nodig hebt, vraag
je gewoon om een
dubbele meter.

Paceville, 13-11-2000

Hi Buddies!!!

Het is nou MAANDAG 13 NOVEMBER, ik zou vandaag na school gaan duiken, MAAR jammer genoeg was mijn buddy ziek ☹️. Misschien ook wel goed, want nou heb ik eindelijk eens tijd om jullie te laten weten hoe het gaat.

Ik zit in een gastgezin samen met 3 andere meisjes WAAR ik hardstikke goed mee kan opschieten (gelukkig) 😊. Eén van de meisjes komt uit Koerdistan en de andere 2 uit Zwitserland (eentje uit het Franse deel en de andere uit het Duitse). Het gastgezin is gelukkig ook hardstikke vriendelijk. Ze doen hardstikke hun best, vooral met koken. Elke avond hebben we 3 maaltijden. Onze burden zijn altijd behoorlijk vol. Eerst hebben we bijvoorbeeld een vol bord met spaghetti, daarna aardappelen en het dessert is ook altijd behoorlijk veel. Kortom, ik weet niet hoe ik er na 9 maanden ga uitzien 😊

Mijn school is in Tax'biex, het is een best kleine maar heel gezellige school. In mijn klas zitten studenten uit Noorwegen, Denemarken, Frankrijk, België (Franse deel), Zwitserland, Japan en Rusland. Verder heb ik vrienden uit o.a. Italië, Libya, China en Duitsland. (Ik ben dus de enige uit Nederland) 😊 (en spreekt de hele dag niks anders dan Engels) (soms kom ik Nederlandse toeristen tegen en geloof me of niet, ik moet echt nadenken om Nederlands te spreken). Ik moet elke dag met de bus naar school, omdat mijn gastgezin in Paceville zit (op het laatste moment voor vertrek kreeg

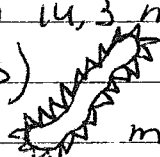
ik een adres wijziging, waar ik behoorlijk blij mee ben!) (Hoef nu nl. als ik 's avonds ben uitgeeweest geen taxi te nemen)

Via school kwam ik terecht bij een duikclub in Sliema "AquaWorld". Het ligt gelijk aan zee en mijn eerste duik in Malta heb ik daar dan ook gemaakt.

Een paar dagen na de duik werd ik hardstikke verkouden (:() (en dat duurde een tijdje), MAAR ik heb inmiddels toch nog een 2e duik kunnen doen. We gingen naar een ship "HMS MAORI" in de buurt van Valetta, de hoofdstad.

Voordat we gingen duiken moesten mijn Buddy (Olivier) en ik eerst even wat eten. We kwamen namelijk net uit school en hadden hardstikke veel honger. De bediening in dat restaurantje was hardstikke langzaam en in de bus was het hardstikke druk. Eerst moest ik staan (niet echt handig met een zware rugzak, de bussen in Malta kennende, met smalle poortjes waar constant mensen langs moeten)

Aangekomen bij de duikclub stonden ze al op ons te wachten (we waren dan ook 10 minutjes te laat) (MAAR dit is in Malta gelukkig helemaal niet erg). We kleedde ons om en stapte in de boot (en ik was niet zeeziek!)

Het schip was voor zover ik weet een ship uit de oorlog. Het lag op 14,3 m ook heb ik veel bearded fire (of zo iets) gezien. Ik beaalde wel toen we na 27 minutjes al weer naar boven gingen. Eén van de duikers zat al op 50 bar, ik had nog 100 bar (:() en was nog

lang niet uitgekeken.

We besloten om terug NAAR de duikclub te gaan en wie wilde kon DAAR een 2e duik doen. Ik wilde wel, MAAR mijn Rechter oor wilde niet echt mee werken. Effies iets hoger gaan zwemmen en toen ging het weer, MAAR toen ik na een paar minuten langzaam weer dieper wilde gaan, had ik weer precies hetzelfde en dus zijn we maar teruggegaan.

Ik vond het trouwens wel gaappig, toen we een beetje na zuten te kletsen en ik er achter kwam dat velen het zicht zo slecht hadden gevonden (5 à 6 meter), kwam omdat het weer de dagen ervoor een beetje slecht was geweest met hoge golven etc.

Oh trouwens één van de duikers was een beetje in paniek terug NAAR boven gegaan. En wij beneden maar wachten, totdat iedereen terug was en we weer verder konden gaan.

Ik denk dat de temperatuur van het water nu inmiddels wel al een stukje kouder is, maar toen was het nog 21,8°C. Nou, ik hoop dat mijn Buddy weer gauw beter is, zodat we weer kunnen duiken.

Veel lief,
Jelanda

Japanse oester is grote bedreiging voor kokkelstand

door Harmen van der Werf

YERSEKE - De opmars van de verwilderde Japanse oesters in de Oosterschelde speelt hoogstwaarschijnlijk een sleutelrol in de afname van de hoeveelheid kokkels in de zeearm, en daarmee in de daling van het aantal scholeksters sinds eind jaren tachtig.

Verskillende onderzoeksinstituten hebben zich gebogen over het voedselaanbod voor vogels in de Oosterschelde. Onlangs hebben zij aan het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij rapport uitgebracht. De conclusies zijn niet eenduidig.

Het is in elk geval duidelijk dat het kokkelbestand in de Oosterschelde sinds 1985 aanzienlijk is afgenomen, met 71 procent. Tegelijkertijd is het aantal in de Oosterschelde overwinterende scholeksters fors gedaald, van ongeveer 75.000 naar 50.000. Zij kunnen minder voedsel vinden.

De ontwikkeling in de Oosterschelde is opmerkelijk, omdat die zich niet heeft voorgedaan in de Westerschelde en de Waddenzee. Het is 'normaal' dat na een strenge winter rijke kokkeljaren volgen. Dat is in de Westerschelde en Waddenzee na de strenge winter van 1996-'97 gebeurd, maar in de Oosterschelde niet.

In de Oosterschelde moet dus iets bijzonders aan de hand zijn. Vaak wordt dan naar de stormvloedkering gewezen, die in 1987 in gebruik is genomen. De Oosterschelde verandert sindsdien. Er komt minder water de zeearm binnen. De waterdruk neemt daardoor af, waardoor zandplaten afkalven. Kokkels en vogels krijgen minder ruimte.

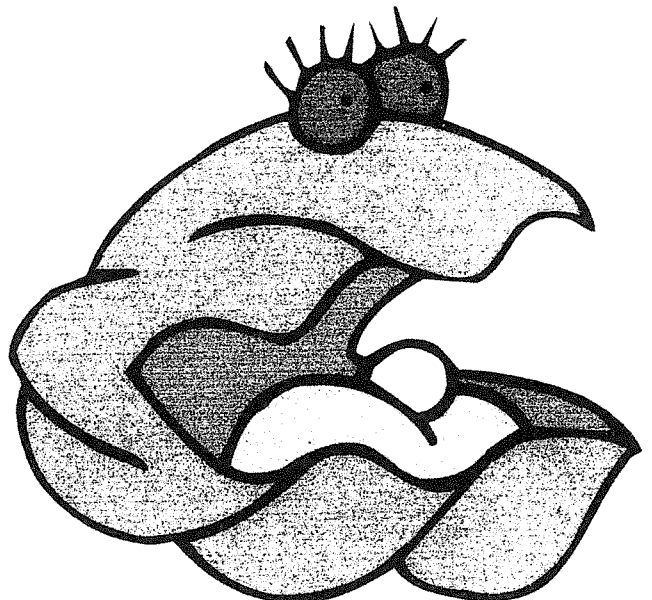
Volgens het onderzoek voor het ministerie van LNV is dat mogelijk een oorzaak voor de voedselschaarste onder vogels, evenals de opmars van de verwilderde Japanse oesters. Deskundigen die het rapport voor

LNV achteraf hebben beoordeeld, zoeken de oorzaak vooral in de oesters. „Verwilderde Japanse oesters spelen mogelijk een sleutelfactor”, stellen zij. Dat oordeel baseren zij op cijfermateriaal uit de studie voor LNV, waaruit blijkt dat de verwilderde Japanse oesters (creuses) zich vooral in de Kom van de Oosterschelde hebben genesteld. En juist daar is het kokkelbestand sterk afgenomen.

Kokkellarven

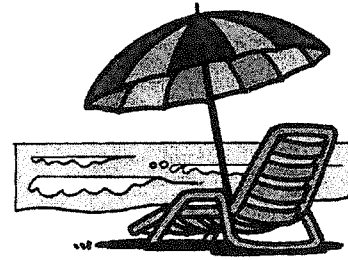
Oesters en kokkels concurreren om voedsel, waarbij oesters in het voordeel zijn. Ze liggen aan de oppervlakte, op het zand, en kokkels erin. Oesters kunnen veel meer water filteren dan kokkels; twee tot drie keer zoveel. En ze eten waarschijnlijk ook kokkellarven.

Voor scholeksters zijn oesters geen alternatieve voedselbron, ook al doet hun Engels benaming 'oystercatcher' anders vermoeden. A. C. Smaal van het Rijksinstituut voor Visserijonderzoek (RIVO) in Yerseke heeft eerder gepleit voor het wegvisen van oesters uit de Oosterschelde, maar Rijkswaterstaat Zeeland staat daar (nog) afwijzend tegenover. De rijksdienst wil eerst weten of zo'n ingreep in een natuurgebied als de Oosterschelde wel nodig en zinvol is.

De ongevalsspiraal in gang gezet in Caraïbische wateren?

Als 2-sters duiker, met inmiddels 115 duiken in 3 jaar in verschillende (Europese) wateren, denk je dat je toch al wat weet en meegemaakt hebt. Je luistert naar de ervaringen en aanwijzingen van mede-duikers en ervaren verenigingsinstructeurs. Zeker als je weet dat voorbereiding, check/dubbelcheck en veiligheid uiterst belangrijk zijn. Daarom ook mijn fles dit jaar voorzien van een speleokraan en een extra 1e trap met octopus aangeschaft. Om het nog beter te doen, heb ik ook nog eens dit jaar een air-to op mijn trimvest aangebracht. Dat ik dan opeens toch iets meemaak wat ik niet voorzien had, wordt ongetwijfeld in het onderstaande duidelijk.

Van 27 september tot 4 oktober waren wij (Amadee en ik) op vakantie in de Domenicaanse Republiek. Het doel was om zeker 3 dagen te gaan duiken en een heel andere omgeving te zien dan te doen gebruikelijk is. De eerste 2 duiktoeren (2 dagen met telkens 2 duiken) verliepen voorspoedig. Het was tevens voor mij de

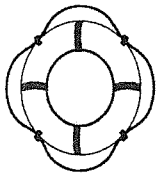

eerste kennismaking met de onderwaterfotografie. Op 2 oktober 2000 zouden Amadee en ik een duiktocht maken naar een rif voor het eiland Saona (in het uiterste zuid-westen van de Domenicaanse Republiek). De avond ervoor was ik ziek geworden door het eten van niet goed voorbereide kip. Die avond had ik mij na het braken weer redelijk gevoeld, maar 's nachts begonnen de darmen

toch akelig op te spelen. Ik stapte de bewuste ochtend dus fysiek niet 100% in orde toch aan boord. Je wilt per slot van rekening toch zoveel als mogelijk zien/duiken. Na 30 minuten varen kwamen we op de duiklocatie aan, waar ik eerst zelf de fles opgebouwd en gecheckt heb of de kraan openstond. Na volledig te zijn opgebouwd en aangekleed heb ik mij gereed gemaakt om met een koprol achterover van boord te gaan. Achterover in het water vallend voelde ik hoe het bandje van mijn duikbril van mijn achterhoofd afgleed. Omdat ik mijn bril vast had tijdens de koprol, was dit in eerste instantie geen probleem (dacht ik), want bij het weer boven water komen zou ik mijn bril wel goed opzetten. Bovengekomen merkte ik opeens dat er behoorlijke stroming stond, want ik was inmiddels al 10 meter van de boot afgedreven. Tevens voelde ik dat mijn lood niet stevig om mijn heupen zat. 'Even mijn vest opblazen, want dat schept rust'. Maar het ergste van al was dat ik mijn trimvest niet opgeblazen kreeg! Bij het indrukken van de inflatorknop hoorde ik dat de ingeblazen lucht onmiddellijk weer uit mijn trimvest ontsnapte. De sluiting van mijn ontluchtingsventiel op de schouder sloot niet af. Inmiddels deed de stroming goed zijn werk door mij steeds verder van de boot af te drijven. Na een paar keer trekken aan het trekkoord van mijn ontluchtingsventiel (hetgeen niet veel hielp) besloot ik toch te proberen in ieder geval weer terug bij de boot te komen. De duikleider had mij bezig zien en hield mij goed in de gaten. Van de boot af hoorde ik hem in het Italiaans roepen iets wat op 'current' (hetgeen 'stroming' in het Engels betekent) leek. Met uiterste kracht inspanning is het mij gelukt om bij een boei van de boot te komen; met één hand mijn loodgordel ophoudend en met de andere hand mijn bril vasthoudend. De duikleider, die inmiddels in het water gesprongen was, hielp mij vanaf de boei naar het trapje van de boot te komen, waarna hij mij er in het Italiaans nogmaals op attent maakte dat er 'current' stond. Wel wat laat.

Aan de boottrap hangend gebaarde ik naar de duikleider dat mijn ontluchtingsventiel niet sloot. Het euvel was snel verholpen, maar door het getob eerder in het water was de flesdruk van mijn 12 literfles drastisch teruggelopen van 195 naar ca. 160 bar. Na een paar minuten uithijgen gaf ik het 'ok'-signaal om met de groep naar beneden te kunnen gaan. Die had al die tijd op mij liggen wachten. Zij waren dan ook aan de voorkant van de boot te water gegaan, terwijl ik aan de achterkant van de boot het water ingesprongen was. Bij het naar beneden gaan merkte ik, dat ik nog steeds een snelle oppervlakkige ademhaling had en later dat mijn flesdruk zienderogen afnam. Uiteindelijk na al 20 minuten op 18 meter stond mijn flesdruk op omstreeks 50 bar. Ik was dan weliswaar iets tot rust gekomen, maar de inspanning eerder maakte toch dat mijn luchtverbruik hoog was geweest. Ik gaf met innerlijke schaamte onze gids het bekende vuist signaal naast het hoofd dat ik op 50 bar stond. 5 Vingers opstekend dacht ik dat hij wilde zeggen dat we over 5 minuten aan de opstijging zouden gaan beginnen. Dit zag ik niet als probleem, want

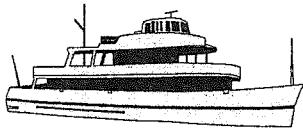

50 bar moest daarvoor toereikend zijn. Na 5 minuten maakte de gids geen aanstalten om naar boven te gaan.

Amadee had ondertussen reeds 2 keer zijn octopus aangeboden, omdat hij nog meer dan voldoende lucht had. Zijn aanbod wees ik van de hand omdat ik meende dat ik alles in de 'greep' had en de gids nu toch wel spoedig aan de opstijging ging beginnen. Na nog even gewacht te hebben gaf ik de gids nog een keer het 50-bar handsignaal met het 'opstijg' handsignaal en begonnen wij dan ook direct aan de opstijging. (inmiddels was mijn luchtvoorraad wel geslonken naar ca. 30/35 bar. Omdat mijn duikcomputer standaard een stop aangeeft van 3 minuten op 6 meter, moest de opstijging voor deze stop onderbroken worden. Uiteindelijk kwamen we weer boven. Mijn flesdruk gaf 10 bar aan. Daar dobber je dan als duiker met 115 duiken die veiligheid zo belangrijk vindt.

De boot was inmiddels weer bij ons aangekomen. Ik voelde mij fysiek belabberd. Teleurgesteld in mij zelf, nam ik mij dan ook voor om de tweede duik die dag niet meer te maken. En als ik al zou duiken, dan zou ik mij alleen op het duiken concentreren, niet op het fotograferen. Uiteindelijk heb ik de tweede duik (max. 14 meter diepte) die dag wel gedaan. Een geschitterende duik, tijdens welke ik voor de eerste keer in mijn leven een verpleegsterhaai heb gezien, 2 roggen in het zand ingegraven heb zien wegzwemmen en een grote murene heb zien liggen. Helaas had ik mijn OW-camera niet meegenomen.

Voor mij was de ongevallenspiraal hier in werking getreden. Samengevat wat er gebeurde:

1. Fysiek niet orde beginnen aan een duik in onbekend water;
2. Geen enkele informatie over de duiklocatie/ geen briefing/ geen stromingswaarschuwing;
3. Geen duikleider die een taal sprak waarin ik mij verstaanbaar kon maken (hij sprak alleen Italiaans en Spaans; ik alleen Nederlands, Engels en Duits en een beetje Frans);
4. Voor het te water gaan het eigen trimvest niet gecontroleerd op deugdelijke werking;
5. Te snel na de eerste gebeurtenis al aan de duik beginnen;
6. Niet de aangeboden lucht aannemen van mijn buddy;
7. Toestaan dat er niet direct aan de opstijging werd begonnen nadat ik het '50 bar' handsignaal had gegeven

Wellicht dat één van de lezers nog iets ontdekt wat niet in order was, maar het geeft in ieder geval aan hoe de ongevalsspiraal zich in werking kan zetten. Wel kan ik opmerken dat ik niet in paniek ben geraakt. Dat heeft waarschijnlijk een ergere situatie voorkomen.

Ronald Niemeijer

EVEN VOORSTELLEN.....

Ook een goede morgen

Op een druilige zondagochtend, midden in de nacht, om ongeveer 10h30 werd ik gebeld. Hallo met wie spreek ik "hallohetispetravanderedactievandebuddyvandebermudadivers" ik wist niet wat mij overkwam. Uit pure angst voor een bombardement ben ik plat op de grond gaan liggen, armen boven het hoofd en de adem ingehouden. Maar niets geen knal of schot maar een ietwat zuchtende stem aan de andere kant van de lijn. Heel schuchter maar voorbereid op het ergste vroeg ik nog een keer "met wie". "Met Petra Van De Buddy", nog steeds kon ik die naam niet thuis brengen. Tot ik kort hierop een zeldzaam maar nuchter moment kreeg waarop ik mij vaag kon herinneren dat de redactie van de Buddy bestaat uit Angelique en Petra. Op dat moment had ik de schrik pas goed te pakken, ik vreesde voor het ergste. En ja hoor, heel vriendelijk maar bedachtzaam vroeg ze mij met lichte dwang een kort artikel te schrijven waarin ik mezelf voorstelde. Nog nooit heeft het iemand aangedurfd mij dit te vragen. Een kort verhaal waarin ik mijzelf voorstel, dit had je nou net niet moeten vragen. Des al niet te min zal ik toch mijn best doen om een nog nooit eerder verteld verhaal te schrijven exclusief voor de lezer van deze Buddy.

Het prille begin

Er was eens een prachtige mooie zaterdag in 1966, niemand had toen gedacht wat er op die bewuste dag ging gebeuren. Was het een wonder of gewoon een doordeweeks abnormale gebeurtenis.

Om ongeveer 10h00 in de ochtend reed er een jong maar gelukkig getrouwd koppeltje richting moederhuis (voor Nederlanders, kraamkliniek). Waarom zul je je nu wel afvragen, wel de vrouw was 9 maand zwanger en de geboorte van haar tweede kind kon niet lang meer op zich laten wachten. Vader had een mooie citroën ds ook wel "strijkijzer" genoemd. Een legendarische auto was het, de eerste met vijf versnellingen en hydraulische vering. Je moet niet vragen hoe vader daarmee over de kasseien schuurde.

Hydraulische vering staat bekend om hun zachtheid, mogelijk dat de vering van deze auto het niet goed deden want halverwege op weg naar het moederhuis kreeg moeder het zo verschrikkelijk moeilijk dat ze zelfs vroeg om harder te rijden. Hierop antwoordde vader "dit zal moeilijk gaan want hij zit al in zijn vijfde versnelling en ben op topsnelheid. Mogelijk was dit de oorzaak van het probleem, met topsnelheid over de Vlaamse kasseien in een citroën DS met naar alle waarschijnlijkheid een defecte hydraulische vering. Een ongeluk kon niet langer uitblijven, het kind werd geboren. Heel onverwacht viel het op het tapis-plain, ook wel tapijt genoemd, van de auto. Op dat moment parkeert vader met veel gepiep zijn legendarische auto op het trottoir = voetpad van het moederhuis. De verpleegsters komen de pasgeborene en moeder uit hun benarde en nog steeds aan elkaar verstrengelde situatie bevrijden. Na ongeveer vijf dagen moederhuis mochten moeder en kind naar huis.

Het bittere einde

Met moeder ging alles goed, maar met het kind ging het bergaf. Het is nu zo erg dat het kind onlangs gestart is met een duikcursus bij de Bermuda Divers in Hulst. In Hulst waren ze er blij mee, maar God sta hen bij want ze weten niet waar ze aan beginnen.

Marc.

Verhaal voor de "Buddy"

Hallo, ik ben Gino van Acker, en ben sinds kort lid van de bermuda divers. Het kan zijn dat jullie mij nog niet gezien hebben, dat klopt. Ik ben namelijk nog niet zo vaak geweest. Nu is het wel de bedoeling dat jullie me vaker gaan zien, want ik ben natuurlijk niet voor niets lid geworden. Ik ben 27 jaar oud, en woon in Absdale, waar mijn ouders een fruitteeltbedrijf hebben. Op dat bedrijf werk ik en zo nu en dan verricht ik hand en spandiensten voor anderen. Sinds kort ben ik ook parttime aan de slag bij DLG. Bij de DLG begeleid ik ruilverkavelingen aan 'den overkant'.

Ik ben met de vereniging in aanraking gekomen door Willeke, die zelf heel fanatiek, en elke vrijdag duikt. Zij heeft mij ook enthousiast gemaakt, en zodoende ben een keer weesten kijken. En ik moet zeggen, ik was meteen verkocht. Ik vond het direct een leuke club mensen die de duiksport serieus beoefenen, en die ook de teamgeest hoog in het vaandel hebben staan.

Ik hoop jullie daarom ook spoedig persoonlijk te kunnen ontmoeten,

Tot ziens, Gino

Er is me gevraagd om mezelf even voor te stellen en te vertellen waarom ik aan duiken doe.

Wel, de naam is de Maeijer Peter, ik woon in de Johan bastingstraat op de Koewacht. Ben van beroep laborant en werk momenteel in Zelzate.

Mijn belangstelling voor het duiken is ontstaan doordat ik de mogelijkheid had om enkele weken op Bonair bij vrienden door te brengen. Diegene die reeds op Bonair geweest zijn weten dat daar behalve duiken, niet veel te doen is. (In de zon liggen, door de doornstruiken kruipen en dan heb je het wel gehad) Ik heb dus enkele malen een duikclub in A'pen bezocht en op Bonaire zelf heb ik een crash-cursus duiken gevolgd. (Brevet open-waterdiver in twee en een halve dag = toestemming om te verdrinken) Ik heb daar toch enkele fantastische bezoeken aan de onderwaterwereld kunnen afleggen en die hebben me overtuigd om verder te gaan met het duiken en dus kom ik nu elke vrijdag (of toch bijna) naar het zwembad in Hulst.

Terhole 12 november 2000,

Hi Folks,

Petra belde mij vandaag op om te vragen of ik een stukje in de Buddy wilde schrijven om mijzelf voor te stellen aan de medeclubleden.

Welnu, velen van jullie kennen mij nog van een paar jaar geleden toen ik al lid van deze vereniging was. Jullie hoeven dit stukje dus niet te lezen.

Degene die mij niet kennen mogen dit artikeltje ook gerust overslaan hoor.

Voor de enkele dappere doorzetter die dit op eigen risico verder wil lezen het volgende:

Ik was reeds vanaf 1992 tot half '98 lid van de Bermuda Divers evenals Betty (mijn echtgenote, zij werd iets later lid)

Op een gegeven ogenblik dachten wij het wel gezien te hebben en besloten in onze (lees mijn) wijsheid onze lidmaatschap op te zeggen. Duiken konden wij immers ook wel zonder lid te zijn van een vereniging.

Nou dat duiken kun je dus wel vergeten, plannen genoeg maar doorzetten, ho maar! Zonder de zachte dwang van een vereniging met mede-enthousiastelingen komt het er gewoon niet van. Er is altijd wel een reden om toch maar niet te gaan duiken. De meest voorkomende reden was.....gewoon te lui.....

Zijn jullie nog wakker??? Is er nog iemand aan het lezen???Ja.....?!? Dan ga ik nog even verder.....

Om een lang verhaal kort te maken, halverwege dit jaar (2000) heb ik mij aangemeld als nieuw lid. Ik wilde weer duiken, wilde m'n "oude" buddy's weer ontmoeten, uiteindelijk was het toch een gezellige ploeg. Leuk om mee te doen. Gelukkig was er geen wachtlijst dus ik was weer gelijk van de partij...alhoewel....tot op heden heb ik nog maar één training meegedaan.

Nog steeds te lui? Ja, nog meer dan anders en erger nog er zijn nog meer zaken die ik wil doen zoals een cursus Marketing waar ik kort geleden aan ben begonnen.

Het werk bij de DELTA Nutsbedrijven vereist nu ook meer tijd. Tegenwoordig werk ik op het kantoor in Middelburg. Dit houdt in dat ik een stuk langer onderweg ben.

's Avonds werkbesprekingen en.....nog meer cursussen.

Ik heb hiervoor gekozen omdat het technische werk in de buitendienst een tikkie beu was. Nu zit ik lekker binnen achter een bureau met m'n eigenste computertje.

Wat ik doe? Wil je dat echt weten?

Ik ben momenteel medewerker Customer Care Centre.....klinkt goed hè. Je kunt het vergelijken met een call centre alleen houdt het bij de DELTA meer in.

Gezien de huidige liberalisering van de energiemarkt is het belangrijk dat de DELTA hier bijtijds op inspeelt. De klanten komen niet meer naar de DELTA (zoals tot nu toe) maar de DELTA moet naar de klanten toe.

Afin genoeg over m'n werk. Nu wil je zeker weten hoe oud ik ben? Nee? Ik zeg het lekker toch, 46 jaar. Ja echt en ik voel mij nog geen 50.

M'n brevet? Da's een drie sters. O ja en ik heb ook nog een club instructeurs diploma.

Houdt dat in dat ik kan duiken?? Welnee!...Ik kan m'n pak (een spiksplinter nieuwe droogpak) aantrekken, net op tijd het water inplonzen voordat ik onder het gewicht van de ettelijke kilo's lood bezwijk. Eenmaal op adem gekomen doe ik niets liever dan mij tot op zekere diepte te laten zakken (na snel nog even m'n automaat in m'n mond te hebben gestopt!) en een uurtje wachten tot ik weer naar boven mag van m'n buddy. Dan begint het echte werk weer....Al dat lood weer terugslpen naar de auto.

Voor degene die wel eens naar de internet site van onze bond hebben gekeken
. Jullie hebben vast wel gezien dat links op de openingspagina ook staat

Dat is mijn site (zei hij trots), het gaat over duiken met mindervaliden. Omstreeks 1994 hebben enkelen een werkgroep opgericht om het mogelijk te maken voor mensen met een lichamelijke handicap om ook te duiken en een brevet te halen. Deze werkgroep bestaat nog, Nieuwste project van de werkgroep is het meedoen met weer een andere (tijdelijke) werkgroep binnen de NOB om een nieuw te realiseren plas medetoegankelijk te maken voor mindervaliden. De plas waar ik over spreek wordt zo'n 80 ha groot, 30 meter diep en is het gevolg van zandafgravingen. Voor de mensen in het midden van den lande weer een duikstek erbij (Klaar in 2010, zet maar vast in je agenda).

"En Betty nu"... hoor ik jullie je afvragen. Komt Betty ook weer in de club? Uiteindelijk had je aan haar nog het meeste. Zij is toch niet voor niets buddy van het jaar geworden? Nou wat mij betreft is zij nog steeds buddy van het jaar maar meedoen met de club? Nee! Betty heeft zoveel bezigheden dat zij nog geeneens tijd kan vinden om het huishouden te doen. En als geëmancipeerde man denk ik dan bij mezelf "Zij geen tijd, ik geen tijd"! Kun je je voorstellen hoe het er bij ons uitziet!

OK De laatste opmerking zal door sommigen niet op prijs gesteld worden maar ja, je weet nu gelijk wat voor vlees je in de kuip hebt.

Denk dat ik maar es ga stoppen met schrijven voordat ik meer onzin uitkraam waar ~~ik later~~ spijt van ga krijgen.

Wil nog alleen zeggen dat ik mij erop verheug om met jullie vele evenementen mee te maken.

Going under is great, staying down is fantastic, best of all is coming back to tell the story.
Peter Sandkuilj.

Even voorstellen.....Ellen Niemeijer

Mijn naam is Ellen. Sinds september 2000 lid van de Bermuda Divers. In het dagelijks leven werk ik part-time als wijkziekenverzorgende in West-Zeeuws-Vlaanderen en ben ik moeder van 3 kinderen, Michaël (bijna 6), Kirsten (4) en Femke (2). Als hij niet voor werk of duiken afwezig is, ben ik ook nog (17 jaar) getrouwd met Ronald Niemeijer (kent u hem?). De BD ken ik al sinds Ronald ook van deze vereniging lid is. Veel leden zijn mij dan ook reeds bekend van de gezellige BBQ's, de feestavond van 1999, het 10-jarig bestaan dit jaar, het kampeerweekend e.d.. Ronald was het ook die mij wist over te halen om ook te gaan duiken. Toen Ronald begon met duiken, kwam hij veelal enthousiast thuis en vertelde hij waar hij geweest was en wat hij gezien had. Wanneer hij weer aan het zappen was op de TV en iets tegenkwam wat met duiken te maken had, was ik verplicht om mee te kijken. Dat deze hobby voor hem iets uit de hand begon te lopen naar mijn zin, noopte mij om hem te vragen om eens vaker thuis te zijn. Hij wilde dit wel wanneer hij dit kon combineren met zijn hobby. Hij stelde dan ook voor dat ik ook zou gaan duiken! Een jaar is hij bezig geweest om mij te overreden dan ook met duiken te gaan beginnen, want dan hadden we weer een hobby dat we samen konden doen!! En ik trap er nog in ook. Iedereen begrijpt natuurlijk dat hij dit voorstelde uit eigen belang, want dan heeft hij een goed excuus om fanatiek te blijven duiken. Hij beloofde dat hij dan op de kinderen zou passen als ik weg was. Ik durfde eerst niet eens met mijn hoofd onderwater in bad thuis en adem inhouden lukte alleen bij een spannend moment op televisie. Maar, zo wist hij mij uiteindelijk te overtuigen, als ik les zou nemen bij duikschool Tridacna, zou ik deze angst wel verliezen. En inderdaad, met wat extra aandacht en begeleiding ben ik over deze angst heen: ik durf nu onderwater te zwemmen, mijn adem in te houden en nog veel meer van dit soort dingen. Inmiddels heb ik al 8 buitenduiken en begrijp ik nu waarom Ronald zo enthousiast is over het duiken. Vooral de dingen waarvan je als niet-duiker absoluut geen weet hebt, hoe het onderwater er uit ziet, het leven onderwater. Volgend jaar zal ik zeker vaker in het water liggen (en dan kan Ronald op de kinderen passen!!!). Ik ben sinds dit jaar in het bezit van mijn sportduikbrevet en ben nu bezig met mijn 1-sters brevet. Tot nu toe ervaar ik de zwembad training als zeer leerzaam, interessant en gezellig. Ook de apres-zwembad-training bevalt me wel. Kan ik eindelijk Ronald weer in de gaten houden! En voor degenen die het weten willen: sinds ik nu ook lid ben van de BM duikt Ronald na de zwembadtraining niet meer op zolder verder!

Hallo, ook ik ben gevraagd mezelf aan jullie voor te stellen, dus hier gaan we dan.

Mijn naam is Fien de Koning, ik ben 54 jaar jong en ben nog tot 1 september 2001 kokkin in ons restaurant "Malpertuus". Hoe kom ik erbij om op deze leeftijd nog te gaan duiken? Door het enthousiasme van mijn man Henk en nog meer door het enthousiasme van de hele club die vinden dat niemand te oud is om bij de club te komen. Ik heb nooit leren zwemmen en daarom altijd bang geweest om onder water te geraken. Met vakantie was Henk altijd al aan het snorkelen en dan moest ik natuurlijk ook meekijken. Nou dat deed ik dan ook, maar niet te lang en niet van harte, dat kun je wel begrijpen. De eerste keer in het zwembad was dan ook heel spannend maar gaf veel voldoening omdat het me toch gelukt was. Ik was best een beetje trots op mezelf. Het gaat steeds een beetje beter, al moeten ze met mij heel veel geduld hebben maar gelukkig (voor mij in ieder geval) zitten er genoeg in de club die dat op kunnen brengen.

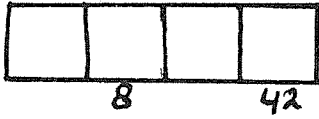
In de Oosterschelde, waar ik inmiddels ook al geweest ben, is het schitterend als je tenminste het geluk hebt wat ik had, mooi zicht en rustig water. Het was alleen jammer dat het steeds laag water was, zodat ik nog niet echt op de goede diepte geweest ben, maar dat komt ook omdat ik zelf nog niet echt diep durf te gaan. Maar we blijven optimistisch, want eens zeg ik tegen mezelf "MENS DURF TE DUIKEN." Ik wens iedereen veel duikplezier,
Groetjes van Fien de Koning

Duiken

Waarom ik begon te duiken
ik kan goed zwemmen
Een vriend sprak me aan en zij dat hij
ging duiken ik dacht bij mezelf dat vind ik
wel interessant. En ik vroeg waar en wanneer.
toen vertelde hij dat ik contact moest opnemen
met Erik die heeft mij dan ingeschreven.
En zij verder veel zees. en dacht bij mezelf
dat ik maar gauw in zee kan gaan duiken.
voor mooie momenten en rijken mee te maken

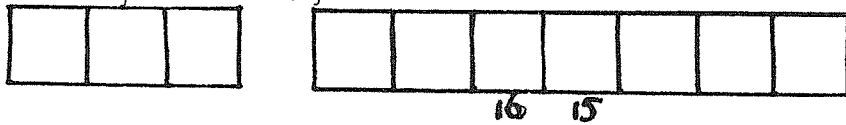
Er zijn families die zo'n boom hebben maar er de takken afzagen.

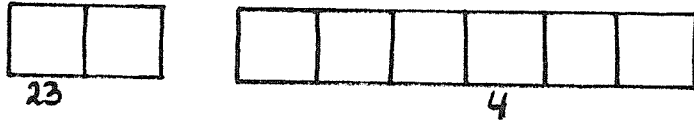
Met deze persoon zou ik wel in een bootje willen zitten.

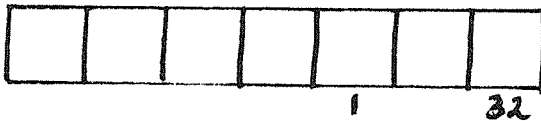
Een Engelse rekenopgave.

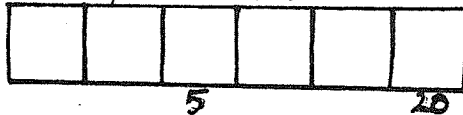
De keizer en de admiraal zoeken deze man op zijn troon.

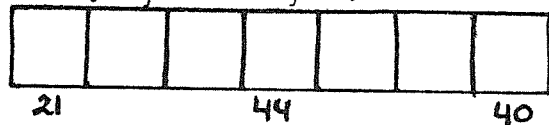
Een ingrediënt voor het maken van gerstenat, daar komen deze springende kerels wel aan.

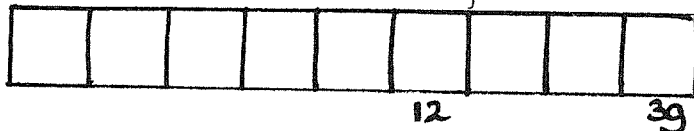
De dingen waarop je loopt, missen er twee.

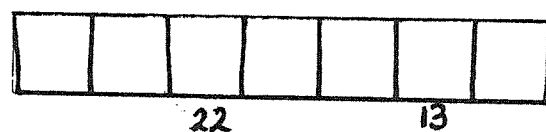
Deze jongen, die eigenlijk een vrouw is, is beslist geen heilige.

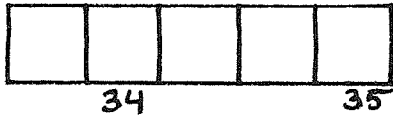
Van de ene kant van deze Belgische stad, naar de andere kant gaat deze vent.

Koel staal.

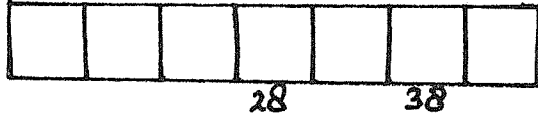
Hier verkoopt men Hulstere schoenen.

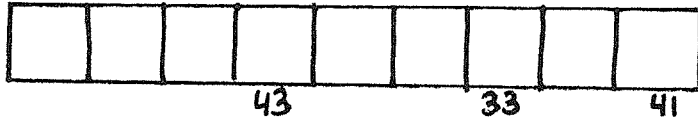
Deze persoon heeft iets met Wendy, niet met Ushi!

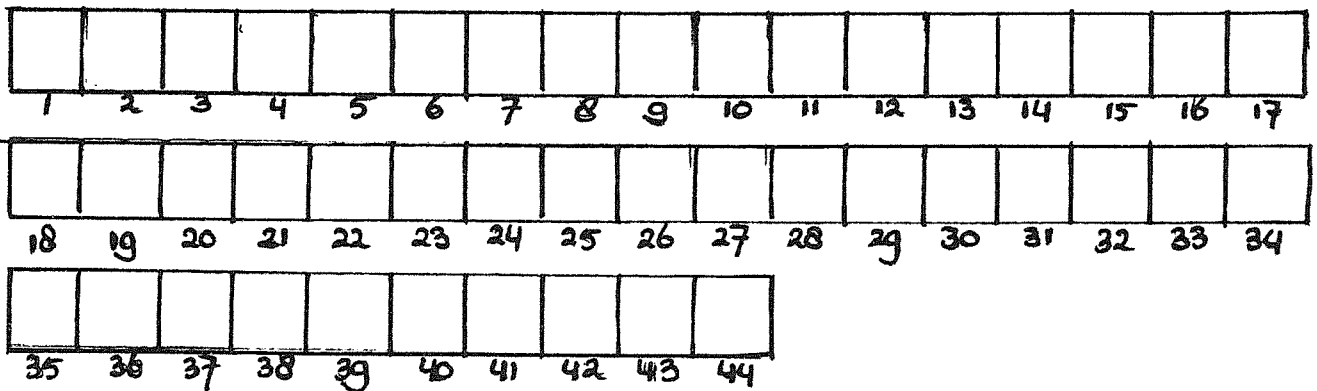
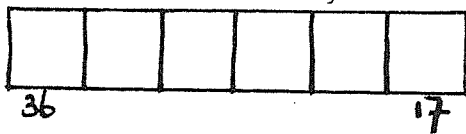
Dit mannelijk schaap woont in Sesamstraat.

Met deze boerenmachine is een stuk van de weg gehaald.

In Dallas worden er geen puntjes opgezet!!!

De oplossing kunnen jullie voor 15 februari 2001 inleveren bij de Buddyredactie en wie weet heb jij die fantastische, supergave, originele, niet te versmaden prijs gewonnen!

Groetjes van Petra en Angelique.

R. VAN WESEMAEL b.v. Chemicaliën
Zoutestraat 109, 4561 TB HULST - Postbus 247, 4560 AE HULST
Tel. 0114-314853
fax 0114-319555

LAST VAN VREEMDE BEESTJES IN DE TUIN

ONVERWOESTBAAR ONKRUID

OF ANDERE PLAGEN ?

KOM DAN LANGS VOOR EEN PRIMA EN GEDEGEN ADVIES

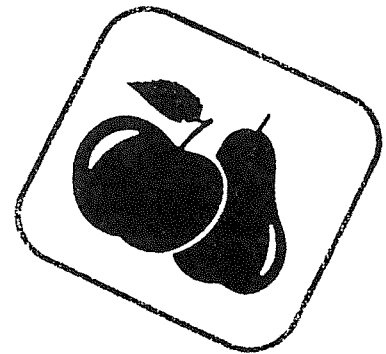
GEWASBESCHERMING HUIS EN TUIN

BESTRIJDINGSMIDDELEN

MESTSTOFFEN

POTGROND

SPUITEN EN ADEMBESCHERMING

OOK KUNNEN WIJ VOOR U VERZORGEN KEURING VAN BRANDBLUSSERS

NIEUW HET KEUREN VAN DE DUIKFLESSEN .

En vergeet niet :

THE WORST DAY DIVING IS STILL BETTER THAN THE BEST DAY WORKING !

WIJ WENSEN DUKCLUB "BERMUDA DIVERS" NOG VELE JAREN DUKPLEZIER!!

RESTAURANT

LUNCHROOM

MALPERTUUS

HËT ADRES VOOR UW MOSSSELFEST!!

OOK EEN ZEER UITGEBREIDE KAART MET O.A. DIVERSE

VIS EN VLEES GERECHTEN.

TEVENS VOOR UW KOPJE KOFFIE MET EEN VERSE WAFEL OF PANNEKOEK

TOT ZIENS!

GENTSESTRAAT 1, HULST

TAXI C. DE SMET V.O.F.

BOSSESTRAAT 82, VOGELWAARDE

TEL. 0114 - 67 20 75

FAX. 0114 - 67 14 87

- ziekenfondsvervoer
- particulier vervoer
- groepsvervoer t/m 8 personen
- rolstoelvervoer

SAILREPAIR (BOOT EN SURFZEILEN)

CARLOS DE SMET

TEL. 0114 - 67 20 75

Duikschool Hulst

Frits Coenen
N.O.B. instr. nr. 1933

Sportlaan 16
4561 KZ Hulst
0114 - 314245
06 - 55758727

**Wij danken iedereen voor de belangstelling op de openingsdag van
Duikshop Tridacna. Het was een onvergetelijke dag!!**

**De komende feestdagen zijn er interessante aanbiedingen zoals een
luchtgeïntegreerde Suunto computer en een perfect Scubapro Stab. Jacket.
De moeite waard m eens even binnen te lopen.**

Tot binnenkort!!

**Heeft je automatisch een servicebeurt nodig, regel dit dan in het
winterseizoen.**

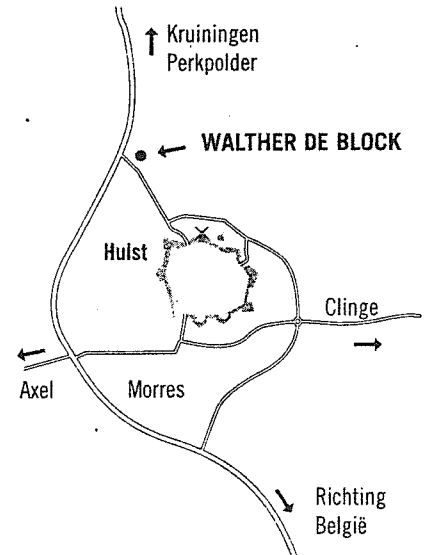
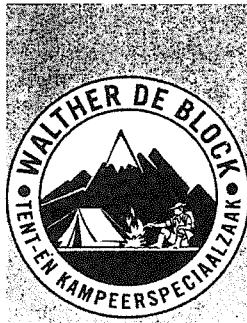

**Maken de voeten je het leven zuur
Duik dan even naar een goeie pedicuur**

**Medische voetverzorging bij u aan huis
BIANCA PAUWELS
De Stropersstraat 40
9190 Stekene
Tel. 03-7706394**

*Bij ons kunt u dagelijks "buitengewoon".
genieten van een grenzeloos assortiment
kampeer- en buitensportartikelen.*

*De buitensport- en tentenspeciaalzaak van
Zuidwest Nederland en Vlaanderen.*

Open maandag t/m donderdag van 10 tot 18 uur
vrijdag van 10 tot 20 uur
zaterdag van 10 tot 17 uur
zondag van 13 tot 18 uur

VOF Walther De Block
Oude Zoutdijk 2 - 4
4561 HP Hulst
Tel. 31 (0) (114) 31 20 58

Installatiebedrijf

VAN BUNDER & VAN DAMME

Europaplein 18 - 4561 KT Hulst
Postbus 19 - 4560 AA Hulst
Tel. 0114-315144 Fax 0114-315188

Centrale verwarming

Gas- en Waterinstallaties

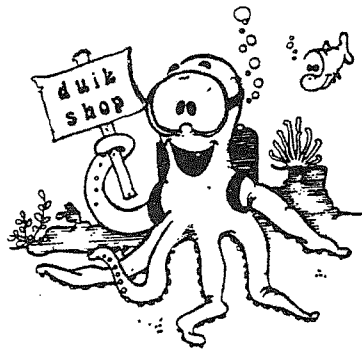
Lood- en zinkwerk

Dakbedekking

Service en onderhoud

DUIKSHOP
„OKTOPUSSY“

Frans en Rachèl Meijaard

Wilhelminastraat 43, WEMELDINGE

Telefoon/Fax 0113-622260
vanuit België: 0031113-622260

Het beste adres voor:

Scubapro
Spiro Techniek
Mares
Suunto
Sea & Sea
Uwatec
Ikelite

FLESVULLINGEN - FLESKEURINGEN
AUTOMATENSERVICE
VAKKUNDIGE ADVIEZEN

(Wij zijn de gehele week geopend,
behalve woensdag.)

Café de Schelde

HET GEZELLIGSTE CAFÉ VOOR
„APRÈS-PLONGEE“

Diverse Belgische bieren

GEVRAAGD:

**MATERIAAL VOOR CLUBBLAD DE BUDDY. MAG VAN ALLES
WEZEN, MITS IEDEREEN HET MAG LEZEN! RECEPTEN,
GEDACHTENKRONKELS, VAKANTIEPERIKELLEN,
WETENSWAARDIGHEDEN, TEKENINGEN, ONTWERP VOOR EEN
ONDERWATERLUCHTKASTEEL, SUGGESTIES VOOR DE REDACTIE,
BEDANKJES ENZ. ENZ.**

**JE KUNT HET ZO GER NIET BEDENKEN, WAT JE DE REDACTIE WILT
SCHENKEN!**

**DOEI.
DE BUDDYREPORTERS.**

DUIKCENTRUM AEGIR

MARES

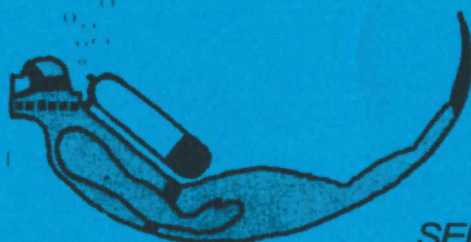
CRESSI

SCUBAPRO

SPIRO

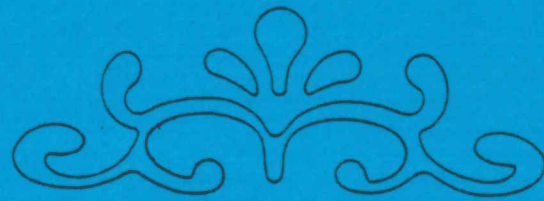

*SERVICE . REP.
DUIKPAKKEN.
DROOGPAKKEN.
eigen werkplaats voor: AUTOMATEN. ENZ.*

OPENINGSTIJDEN: *Maandag van 12.00 tot 18.00
Dinsdag van 10.00 tot 18.00
Woensdag van 10.00 tot 18.00
Donderdag van 10.00 tot 19.00
Vrijdag van 10.00 tot 18.00
Zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur*

HAVENSTRAAT 34a 6171 EE STEIN

TEL: 046-4333894 FAX: 046-4336390

Bar - Rest.

DE DRIEHOEK

☛ feesten

b.b.q's

☛ Party's

☛ gourmetten

☛ koude buffetten

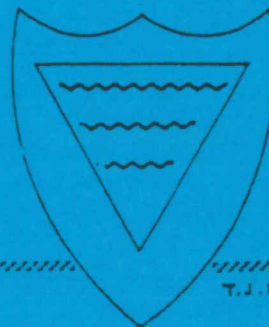
☛ warme hapjes

☛ div. bieren

kreekzoom 2

0114-311214

T.J.H.R.